

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: ARA ILAKKIYAM

SUBJECT CODE: AT22A

SEMESTER: II

PREPARED BY: PROF.C.MAGENDIRAN

தமிழ் இலக்கியம் முதலாமாண்டு

அலகு - 1

பாடம் - அற இலக்கியம்

திருக்குறள் அறத்துப்பால் - பொருள் விளக்கம்

1. கடவுள் வாழ்த்து

(இறைவனது பண்புகள், வழிபாடு பயன் முதலியவற்றைக் கூறுதல்)

- உலகில் வழங்கிவரும் எழுத்துக்கள் எல்லாம் ஒலி வடிவான அகரமாகிய முதலை உடையன. அதுபோல உலகம் ஆதிபகவன் ஆகிய முதலை உடையது.
- எல்லா நூல்களையும் கற்றவனுக்கு அக்கல்வி அறிவால் உண்டான பயன் என்னவென்றால், தூய அறிவினன் - மெய்யுணர்வின் - ஆகிய இறைவனுடைய நல்ல அடிகளைத் தொழுதல் ஆகும்.
- உள்ளக் கமலத்தில் - மனத்தில் - சென்றிருப்பவனான இறைவனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளை எப்போதும் நினைப்பவர்கள் உலகில் அழிவின்றி வாழ்வார்கள்.
- விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாதவனான இறைவனின் அடிகளை நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எக்காலத்திலும் துன்பமே உண்டாகாது.
- அஞ்ஞானத்தினால் வருகின்ற நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டும் இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழினை விரும்பினவர் இடத்தில் ஏற்படுவதில்லை.
- மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாகிய ஐந்து பொறிகளின் வழியாக வரும் ஆசைகளை அறுத்தவனுடைய மெய்யான ஒழுக்க வழியில் நின்றவர்கள், எக்காலத்திலும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார்கள்.

- தனக்கு ஈடாக எதனையும் ஒப்பிட்டுக் கூற முடியாதவனுடைய தார்களை நினைப்பவர்களுக்கு அல்லாமல், மற்றவர்களால் மனத்தில் உண்டாகும் துன்பங்களை நீக்க முடியாது.
- அறக்கடலாகிய இறைவனுடைய அடிகளாகிய தெப்பத்தினைச் சார்ந்தவர்க்கு அல்லாமல், மற்றவர்களுக்குப் பொருள், இன்பம் ஆகிய கடல்களை நீந்திக் கடத்தல் முடியாததாகும்.
- தத்தமக்குரிய புலன்களைக் கொள்ளுதல் இல்லாத மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்பொறிகளைப் போல அறிந்தணர்வதற்குரிய எளிமையான குணங்களையுடைய இறைவனுடைய தார்களை வணங்காத் தலைகளும் பயன்படுதலுடையன அல்லவாம்.
- இறைவன் அடிகள் என்னும் தெப்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பிறவியாகிய கடலை நீந்திக் கடப்பர். அவ்வாறு சேராதவர்கள் (நினைத்திருக்காதவர்கள்) நீந்த மாட்டார்கள், அதனுள் அழுந்துவார்கள்.

2. வான்சிறப்பு

(மழையினது அருமை, பெருமை, பயன் முதலியன)

- மழை இடைவிடாமல் பெய்வதால் உலகிலுள்ள உயிர்கள் நிலைபெற்று வருகின்றன. ஆதலால் அம்மழையே அமிழ்தம் என்று அறியப்படும் தன்மை உடையதாகும்.
- உண்பவர்க்கு நல்ல உணவுகளை உண்டாக்கிக் கொடுப்பதும், தானும் உண்பவர்களுக்கு உணவாக இருப்பதும் மழையேயாகும்.
- மழையானது வேண்டுங்காலத்தில் பெய்யாமல் இருந்துவிட்டால் கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் பசியானது நிலைத்து நின்று எல்லா உயிர்களையும் துன்புறுத்தும்.

- மழை பெய்கின்ற வருவாய் தன்னுடைய பயனைத் தராவிட்டால் உழவர்கள் ஏரினால் உழ மாட்டார்கள்.
- பெய்யாமல் மக்களைக் கெடுப்பதும் கெட்டார்க்குத் துணையாய் நின்று, பெய்து காப்பாற்றுவதும் ஆகிய எல்லாம் மழையேயாகும்.
- மேகத்திலிருந்து மழைத்துளிகள் வீழா விட்டால் பசும் புல்லினது தலையையும் காணுதல் அரிதாகிவிடும்.
- மேகம் கடல்நீரைக் குறைத்து மீண்டும் அக்கடலில் மழை பெய்யாவிட்டால் பெரிய கடலும் தன்னுடைய தன்மையில் குறைந்துவிடும்.
- மழை பெய்யாவிட்டால் வானவர்களுக்கும் இவ்வுலகில் நடைபெறுகின்ற சிறப்பான திருவிழாவோடு கூடிய பூசையும் நடக்காது.
- மழை பெய்யாவிட்டால் அகன்ற இவ்வுலகில் தானம் செய்வதும் தவம் செய்வதும் ஆகிய இரண்டு அறங்களும் நடைபெறாது.
- எப்படிப்பட்ட மேலானவர்களுக்கும் நீரில்லாமல் உலகியல் நடைபெறாது. மழையில்லாமல், அந்நீர் இடைவிடாமல் ஒழுக்கும் ஒழுக்கும் அமையாது.

3. நீத்தார் பெருமை

(முற்றுந் துறந்த முனிவரது பண்பு, ஆற்றல், சிறப்பு முதலியன)

- சீரிய ஒழுக்கத்தில் நின்று துறந்தவர்களது பெருமையினை மேலான பொருள்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் மேலானதென்று விரும்புவது நூல்களினுடைய துணிபாகும்.
- முனிவர்களது பெருமையினை எண்ணிப்பார்த்து இவ்வளவென்று கூறப்புகுந்தால், அச்செயல் இவ்வுலகில் இதுவரை இறந்தவர்களை எண்ணியறிய முயன்றது போன்றதாகும்.

- பிறப்பு, வீடு என்னும் இரண்டின் வகைகளை அறிந்து துறவறத்தினை மேற்கொண்ட முனிவர்களின் பெருமையே உலகத்தில் சிறந்ததாகும்.
- அறிவு என்னும் அங்குசத்தினால் பொறிகளாகிய ஐந்து யானைகளையும் ஆசைகளில் செல்லாமல் காப்பவன் எல்லாவற்றிலும் மேலான வீடு என்னும் பேரின்ப நிலத்திற்கு ஒரு வித்து ஆவான்.
- புலன்களில் செல்லுகின்ற ஐந்து ஆசைகளையும் அடக்கியவனுடைய ஆற்றலுக்கு அகன்ற வானத்தில் உள்ளவர்களின் தலைவனான இந்திரனே சான்றாவான் (சாட்சியாவான்).
- செய்தற்கு அருமையான செயல்களைச் செய்பவர்கள் பெரியோர்கள் ஆவார்கள். செய்வதற்கு அரிய செயல்களைச் செய்ய மாட்டாமல் எளிவற்றைச் செய்பவர்கள் சிறியோர்களாவார்கள்.
- சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐந்தின் கூறுபாட்டினை ஆராய்பவனின் (முனிவரின்) அறிவினிடத்தே உள்ளதாம் உலகம்.
- பயன் நிறைந்த மறைமொழி எனப்படும் சொற்களைச் சொல்லும் முனிவர்களுடைய பெருமையினை அவர்கள் ஆணையாகச் சொல்லும் அச்சொற்களே (மறைமொழி) காட்டிவிடும்.
- உயர்ந்த குணமென்னும் குன்றின்மேல் நின்ற முனிவர்களுடைய கோபம், இருப்பது கணநேரமேயானாலும் கோபிக்கப்பட்டவர்களால் அக்கோபம் தடுப்பதற்கு முடியாததாகும்.
- எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அருளுடன் நடந்து கொள்ளுவதால் அந்தணர் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் அறவோர்களாகிய முனிவர்களே யாவார்கள்.

4. அறன் வலியுறுத்தல்

(அறம் இன்னதென்பது, அதனால் வரும் பயன்களைப் பற்றி
வற்புறுத்தல்)

- பெருஞ்சிறப்பினையும் செல்வத்தினையும் அளிக்கின்ற அறத்தினைவிட மக்களுயிர்க்கு மேம்பட்ட செல்வம் வேறு என்ன இருக்கின்றது?
- அறம் செய்வதைவிட மேம்பட்ட செல்வமும் இல்லை, அந்த அறத்தினையுஞ்ஞானத்தால் மறப்பதை விடப்பெரிய தீமையும் இல்லை.
- தம்மால் முடியக்கூடிய வழிகளால் இடைவிடாமல் செல்லக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் அறத்தினைச் செய்தல் வேண்டும்.
- மனத்தில் குற்றமில்லாமல் இருத்தல் வேண்டும். அறம் என்பது அதுவேயாகும். அறம் அவ்வளவேதான், அதுவல்லாமல் செய்யப்படுவன யாவும் ஆரவாரம் என்னும் தன்மையுடையனவாகும்.
- பொறாமையும், பேராசையும், கோபமும், கடுஞ்சொல்லும் ஆகிய நான்கும் விலக்கப்பட்டு நடைபெறுவதே அறமாகும்.
- கடைசிக்காலத்தில் அறம் செய்வோம் என்று இருக்காமல் நாள்தோறும் அறம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்தல் இறக்குங் காலத்தில், உயிருக்கு அழியாத துணையாக இருக்கும்.
- அறத்தின் வழி (பயன்) இதுதான் என்று கேட்டறிய வேண்டுவதில்லை. பல்லக்கினைத் தூக்கிக்கொண்டு போகின்றவனையும் உள்ளே உட்கார்ந்துகொண்டு போகின்றவனையும் பார்க்கும் காட்சியளவினாலேயே உணர்ந்து கொள்ளப்படும்.

- அறம் செய்யாத நாளே இல்லாமல் ஒருவன் நடந்து கொள்ளுவானானால், அஃது மீண்டும் உடம்போடு பிறத்தல் என்னும் வழியை வாராமல் அடைக்கும் கல்லாகும்.
- அறச்செயல்களினால் வருவதுதான் உண்மையான இன்பமாகும். மற்ற முறைகளில் வருவனவெல்லாம் இன்பமும் அல்ல, புகழுடையனவும் ஆகா.
- ஒருவர்க்குச் செய்யும் தன்மையுடையது அறச் செயல்களேயாகும். நீக்கவேண்டிய தன்மையுடையது தீயவைகளான செயல்களேயாகும்.

இல்லற இயல்

5. இல்வாழ்க்கை

(இல்லறத்தின் சிறப்பும், இல்வாழ்வானுடைய பண்புகளும் கடமைகளும்)

- இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவன் என்று சொல்லப்படுபவன் இயல்பாகவே தன்னைச் சார்ந்திருக்கும் பெற்றோர், மனைவி, மக்கள் ஆகிய மூன்று திறத்தார்க்கும் நல்லொழுக்க நெறியில் நின்ற சிறந்த துணையாக இருப்பவனாவான்.
- துறந்தவர்களுக்கும், வறுமையாளர்களுக்கும், யாருமின்றித் தன்னிடம் வந்து இறந்தவர்களுக்கும் இல்வாழ்வான் என்பவன் துணையாக இருக்கக் கடவன்.
- முன்னோர்கள், தெய்வம், விருந்து, சுற்றம், தான் என்ற ஐந்திடத்தும் செய்யவேண்டிய நல்வழியினைப் போற்றிக்காத்து வழுவாமல் நடந்துகொள்ளுதல் சிறப்புடைய அறமாகும்.
- மற்றவர்கள் கூறும் பழிக்கு அஞ்சிப் பிறர்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்து வாழ்கின்ற இல்லறத்தானுடைய பரம்பரை என்றும் குறைவின்றி இருப்பதாகும்.

- இல்லற வாழ்க்கையானது அன்பினையும் அறத்தினையும் உடையதாக இருக்குமேயானால் அதுவே இல்லறத்தின் பண்பும் பயனுமாகும்.
- அறநெறியில் இல்வாழ்க்கையினை ஒருவன் நடத்துவானேயானால், அப்படிப்பட்டவன் அதற்குப் புறம்பான வேறு வழிகளில் சென்று பெறுவது யாது?
- இல்லறத்திற்குரிய இயல்புகளுடனே இல்வாழ்க்கை நடத்துபவன் ஆசைகளை அடக்கி வாழும் துறவிகள் எல்லோரிலும் மேலானவன்.
- தவம் செய்வோரையும் நன்னெறியிலே நடத்திச்சென்று அறத்தினின்றும் நீங்காத இல்லறம், நோன்பு நோற்றுத் தவம் செய்வோரது நிலைமையையும் விடப் பெருமையினை உடையதாகும்.
- அறம் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது இல்லறமேயாகும். மற்றைய துறவறமோ என்றால், அதுவும் பிறனால் பழிப்புக்கு இடமின்றி இருக்குமேயானால், நல்லதாகும்.
- இவ்வுலகில் இல்லறத்தினை நடத்தி வாழவேண்டிய முறையில் வாழ்பவன் வானத்தில், வாழ்கின்ற தெய்வங்களுள் ஒன்றாக வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

6. வாழ்க்கைத் துணைநலம்

(இல்லறத்திற்குரிய துணையான மனைவியின் பெருமை, நற்பண்பு,

கடமை முதலியன)

- மனையறத்திற்குத் தகுந்த நற்குண நல்செய்கையான சிறப்பினையுடையவளாகித் தன்னைக் கொண்டவனது வரவுக்குத் தகுந்தபடி வாழ்பவளே வாழ்க்கைத் துணையாவாள்.
- இல்லறத்திற்கேற்ற சிறப்பு மனைவியிடம் இல்லாமல் போனால் அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வம் முதலிய வேறு வகைகளில் எவ்வளவு சிறப்புடையதாக இருந்தாலும் பயனுடையதில்லையாகும்.

- மனைவி சிறப்புடையவளாக இருந்துவிட்டால் அவ்வில்வாழ்க்கையில் இல்லாததொன்றும் இல்லை. அவள் மனைக்குரிய சிறப்பு இல்லாதவளாகிவிட்டால் இல்லறத்தில் உள்ளது ஒன்றுமில்லை.
- கற்பு என்னும் கலங்காமையாகிய மனத்திண்மை இருந்துவிட்டால் பெண்ணைவிட உயர்வான (மேம்பட்ட) பொருள்கள் யாவை உள?
- தெய்வத்தினைத் தொழாதவளாகிக் கணவனைத் தொழுது துயில்விட்டு எழுபவள் பெய் என்று சொல்ல மழைபெய்யும்.
- தன்னையும் காத்துக்கொண்டு கொண்ட கணவனையும் பேணிப் பிறர்கூறும் நற்புகழுரைகளையும் போற்றிக் காத்துச் சோர்வு (இவைகளில் மறதி) இல்லாதவளே மனைவியாவாள்.
- மகளிரைச் சிறை வைத்துக் காத்தல் என்பது என்ன பயனைச் செய்யமுடியும்? நிறையென்னும் கற்பினால் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதே தலையான காப்பாகும்.
- பெண்டிர் தம்மைக்கொண்ட கணவனை வழிபட்டு வணங்கி வாழ்வாரானால், புத்தேளிர் வாழ்கின்ற உலகத்தில் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவார்கள்.
- புகழ்வதற்குரிய மனையாளைப் பெறாத இவ்வாழ்வார்களுக்குத் தம்மை இகழ்ந்து பேசும் பகைவர் முன்னே ஆண்சிங்கம் போன்ற பெருமிதமான நடை இல்லை.
- மனைவியினுடைய நற்குண நற்செயல்களை இல்லறத்திற்கு மங்கலம் என்று கூறுவர். அந்த மங்கலத்திற்கு நன்மக்கள் பெறுதலை அணிகலம் என்று கூறுவர்.

7. மக்கட்பேறு

(நன்மக்களால் அடையும் இன்பமும் பயனும் சிறப்பும் பிறவும்)

- ஒருவன் பெறுகின்ற செல்வங்களுள் அறிய வேண்டுவனவற்றை அறிதற்குரிய சிறந்த மக்களைப் பெறுவது போன்ற மற்றச் செல்வங்களையாம் மதிப்பது இல்லை.
- பழிக்கப்படாத சிறந்த பண்புடைய மக்களைப் பெறுவானானால் அவனுக்கு எழுகின்ற - வருகின்ற- பிறவிகளிலெல்லாம் தீயவை அணுகா.
- தம் மக்களைத் தம்முடைய பொருள் என்று அறிந்தோர் கூறுவர். மக்களாகிய அப்பொருள் அவரவர்கள் செய்த வினைப்பயனால் உண்டாவதாகும்.
- தமது மக்கள் சிறு கைகளால் பிசைந்த சோறானது சுவையான அமிழ்தத்தினையும்விட மிகவும் இனிமையானதாக இருக்கும்.
- ஒருவனுடைய உடம்புக்கு இன்பமாவது தனது மக்களுடைய உடம்பினைத் தொடுதலாகும். அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கு இன்பமாகும்.
- தமது குழந்தைகளின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டறியாதவர்கள் குழலோசையும் யாழோசையும் இனிமையாக இருக்கின்றன என்று கூறுவர்.
- தந்தை மகனுக்குச் செய்யவேண்டிய நன்மை யாதென்றால் கற்றவர் நிறைந்த அவையில் அவரினும் சிறப்புற்று முற்பட்டிருக்குமாறு கல்வியுடையவனாகச் செய்தலாகும்.
- தமது மக்களுடைய அறிவுடைமையானது தமக்கு உண்டாக்கும் இன்பத்தினைவிடை உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் இனிமையானதாக இருக்கும்.

- தன் மகனைக் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த சான்றோன் என அறிவுடையோர் சொல்லக்கேட்ட தாயானவள் பெற்ற காலத்தில் அடைந்த மகிழ்ச்சியினைவிட பெரு மகிழ்ச்சி அடைவாள்.
- மகன் தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய உதவி என்னவென்றால், இப்பிள்ளையைப் பெற இத்தந்தை என்ன நோன்பு நோற்றானோ? என்று பிறர் சொல்லும் சொல்லினை உண்டாக்குவதாகும்.

8. அன்புடைமை

(மக்கட் பிறவிக்கு இருக்கவேண்டிய அன்பு சிறப்பாக

விளக்கப்படுகின்றது)

- அன்பிற்கு அடைத்து வைக்கப்படுகின்ற தாழ்ப்பாள் இல்லை. அன்பினைப் பிறர் அறியாமல் அடைத்து வைக்கும் தாழ் உண்டோ? அன்பினைப் பெற்றவரது துன்பத்தினைக் கண்டபோதே வெளிப்படுகின்ற கண்ணீரே அன்புடையவரது உள்நின்ற அன்பினை எல்லோரும் அறியுமாறு காட்டிவிடும்.
- அன்பில்லாதவர்கள் பிறர்க்குப் பயன்படாமையால் எல்லாப் பொருள்களாலும் தமக்கே உரியவர்கள் ஆவார்கள். அன்புடையவர்கள் தம்முடைய எலும்பினாலும் பிறர்க்கு உரியவர்கள் ஆவார்கள்.
- பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு எலும்புடைய உடம்போடு பொருந்திய தொடர்பினை, அன்புடனே பொருந்துவதற்கு வந்த வழியினாலாகிய பயனாகும் என்று அறிந்தோர் கூறுவர்.
- அன்பு என்பது பிறரிடத்தில் செல்லும் ஆர்வம் என்னும் விருப்பத்தினை உண்டாக்கும். ஆர்வம் என்னும் அந்த விருப்பம் நட்பு என்று சொல்லப்படுகின்ற அளவு கடந்த சிறப்பினைக் கொடுக்கும்.

- இவ்வுலகில் இல்லறத்தில் இன்பமடைந்து பெறுகின்ற பெருமையினை, அன்பினைப் பெற்றவராகிப் பொருந்திய வழியினாலான பயனேயாகும் என்று அறிந்தோர் கூறுவார்கள்.
- அறியாமையில் உள்ளவர்கள் அறத்திற்கு தான் அன்பு துணையென்று கூறுவர். மறத்தினை (தீ நெறியினை) நீக்குதற்கும் அந்த அன்பே துணையாகும்.
- எலும்பு இல்லாத உயிரினங்களை வெயிலானது சுடுவதுபோல, அன்பில்லாத உயிர்களை அறம் கொடுமைப்படுத்தித் தண்டிக்கும்.
- மனத்தில் அன்பில்லாதவரது உயிர் வாழ்க்கை வலிய பாலை நிலத்தில் பட்டுப்போன மரமானது தளிர்ந்தது போன்றதாகும்.
- மனத்தின் உறுப்பாகிய அன்பில்லாதவர்களுக்கு மற்றைப் புறத்திலே இருக்கும் உறுப்புக்கள் எல்லாம் அறம் செய்தற்கு என்ன உதவியினைச் செய்யும்?
- அன்பினைக்கொண்டு அதன் வழியில் நிற்பதே உயிர் இருக்கும் உடம்பாகும். மற்ற அன்பில்லாத உடம்புகள் எலும்பினைத் தோலினாலே போர்த்திக் கொண்டிருப்பனவாகும். உயிர் நின்றன ஆகா.

9. விருந்தோம்பல்

(விருந்தினர் பெருமையும், விருந்தோம்பலின் சிறப்பும் பயனும்)

- இவ்வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து பொருளினைக் காத்து வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைப் போற்றி உதவி செய்தற் பொருட்டேயாகும்.
- வந்த விருந்தினரை இல்லத்தின் புறத்தே இருக்கவைத்து, சாவினைத் தராத மருந்தாக இருந்தாலும், தான் மட்டும் சாப்பிடுதல் முறைமையுடையதாகாது.

- வந்த விருந்தினரை நாள்தோறும் போற்றுபவனுடைய இல்வாழ்க்கையானது வறுமையால் துன்புற்று கெடுவது இல்லையாகும்.
- முகமலர்ச்சியுடன் தக்க விருந்தினரைப் போற்றுபவனுடைய இல்லத்தில் திருமகள் மனமகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்திருப்பாள்.
- விருந்தினரைப் போற்றி உபசரித்து மீதியாக இருப்பதை உண்பவன் நிலத்திற்கு விதை இடுதலும் வேண்டுமோ? விதைக்க (விதையாக) வைத்திருப்பதையும் சமைத்து உணவளிப்பான் என்பதாம்.
- வந்த விருந்தினரைப் போற்றி உபசரித்து அனுப்பி வைத்து, வருகின்ற விருந்தினரை எதிர்நோக்கி அவருடன் உண்ண இருப்பவன் வானத்தவர்க்கு நல்ல விருந்தினனாவான்.
- விருந்தோம்பல் என்ற வேள்வியின் பயன் இவ்வளவுதான் என்ற அளவினை உடையதில்லை. அது விருந்தினரின் தகுதி அளவினையே அளவாகக்கொண்டதாகும்.
- நல்ல விருந்தினரைப் பேணி அவ்வேள்விப் பயனை அடையாதவர்கள், பொருளைக் காப்பாற்றி இழந்து இதுபோது பற்றுக்கோடு இல்லையானோம் என்று இரக்கப்பட்டு வருந்துவர்.
- பொருள் பெற்றிருந்தும் வறுமை இருப்பது என்பது என்னவென்றால், விருந்தினரைப் போற்றாதிருக்கும் மடமையாகும். அத்தன்மை, அறிவில்லாதவர்களிடத்தில் காணப்படுவதாகும்.
- அனிச்ச மலரானது மூக்கில் வைத்து மோந்தால்தான் வாடுவதாகும். விருந்தினர்கள், முகமானது வேறுபட்டுப் பார்க்கும்போதே வாடிவிடுவர்.

10. இனியவை கூறல்

(இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதலும் பயனும்)

- அறத்தினை அறிந்தவர்கள், வஞ்சனையிலாதவைகளாகி அன்போடு கலந்து சொல்லுகின்ற சொற்களே இன்சொற்கள் எனப்படுவதாகும்.
- முகமலர்ச்சியுடன் இனிய சொல்லினனாக இருந்துவிட்டால், அத்தன்மை நெஞ்சம் உவந்து ஈகையினைச் செய்வதை விடவும் நல்லதாகும்.
- முகத்தினால் விரும்பி இனிமையாகப் பார்த்து மனத்துடன் பொருந்திய இனிய சொற்களைச் சொல்லுவதில் அமையப்பெற்றதே அறமாகும்.
- எல்லோரிடத்திலும் இன்பத்தினை உண்டாக்கும் இனிய சொற்களைச் சொல்லுபவர்களுக்குத் துன்பத்தினை மிகுவிக்கும் வறுமை என்பது இல்லை.
- பணிந்து நடத்தலும், இன்சொல்லும் ஆகிய இரண்டும் ஒருவருக்கு அணிகலன்களாகும். மற்றவை அணிகலன்கள் ஆகா.
- பிறர்க்கு நன்மை தரும் இனிய சொற்களை ஆராய்ந்தறிந்து இனிமையானவற்றைச் சொல்லுவானானால், அவனுக்குத் தீமைகள் தேய்ந்து அறம் மிகுந்து வளரும்.
- நற்பயனைக் கொடுத்து இனிமையான நற்பண்பிலிருந்து நீங்காத இன்சொற்கள் நீதியினையும் அறத்தினையும் கொடுக்கும்.
- பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யாத இனிய சொற்கள் மறுமையிலும் இம்மையிலும் இன்பத்தினைக் கொடுப்பதாகும்.
- பிறர் கூறும் இனிய சொற்கள் தனக்கு இன்பத்தினைத் தரும் என்பதைக் கண்ட ஒருவன், பிறரிடம் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுவது என்ன பயன் கருதி?

- அறம் பயக்கும் இனிமையான சொற்களும் தன்னிடத்தே இருக்க, அவற்றைக் கூறாமல் கடுஞ்சொற்களைக் சொல்லுதல், கனிகள் தன்னிடம் இருக்கும்போது காய்களைத் தின்பது போன்றதனை ஒக்கும்.

11. செய்ந்நன்றியறிதல்

(தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையினை மறவாதிருத்தல்)

- தனக்கு, முன்பு ஓர் உதவியும் செய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறருக்குச் செய்த உதவிக்கு இவ்வுலகத்தினையும் வானுலகத்தினையும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது.
- ஒருவன் காலமறிந்து அரிய காலத்தில் செய்த உதவி சிறிதாக இருந்தாலும் அக்காலத்தினை நோக்க அது இவ்வுலகத்தினையும் விட மிகவும் பெரியதாகக் கருதப்படும்.
- தனக்குத் திரும்பி வருகின்ற பயனைக் கருதாமல் ஒருவன் செய்த உதவியினை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதன் நன்மை கடலையும் விடப் பெரிதானதாகும்.
- தினையளவினதாகிய நன்மையினைச் செய்தாலும் அதனைப் பனையளவினதாகக் கொள்ளுவார்கள். யாரென்றால், அக்கருத்தின் பயனையறிந்தவர்கள் என்பதாம்.
- உதவிக்கு அளவு என்பது இல்லை. அவ்வுதவியினைப் பெற்றுக்கொண்டவரது நற்குணத் தகுதியின் அளவினைப் பொறுத்ததே அவ்வுதவியின் அளவுமாகும்.
- துன்பம் வந்த காலத்தில் துணையாக இருந்தவர் நட்பினை விடாதிருத்தல் வேண்டும். மனத்தில் குற்றமில்லாதவர்களின் உறவுபோன்ற நட்பினை மறவாதிருத்தல் வேண்டும்.

- தமக்கு உண்டாகிய துன்பத்தினைப் போக்கியவருடைய நட்பினை எழுமையினையுடைய எழுபிறப்பிலும் பெரியோர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.
- பிறர் செய்த நன்மையினை மறப்பது ஒருவற்கு நல்லதல்ல, அவர் செய்த தீமையினை அப்பொழுதே மறந்து விடுதல் நல்லதாகும்.
- கொல்லுதலைப் போன்றதொரு தீமையினை ஒருவர் செய்தாலும், முன்பு அவர் செய்த நன்மையொன்றினை நினைத்துப் பார்க்க அத்தீமையெல்லாம் கெடும்.
- கடமையாகச் செய்யவேண்டுவன ஆகிய எவ்வித நன்மையினைக் கெடுத்தவர்க்கும் தப்பிக்கும் வழியுண்டு. ஆனால், பிறர் செய்த நன்மையினைக் கெடுத்தவர்க்கு அத்தீமையினின்றும் தப்பிக்கும் வழியே இல்லையாகும்.

12. நடுவுநிலைமை

(யாரிடத்திலும் நடுவு நிலைமையில், சமமாக நடந்துகொள்ளுதல்)

- அயலார், பகைவர், நண்பர் என்ற யாவரிடத்திலும் நடுவுநிலைமை என்ற முறைமை விடாமல் நடந்துகொண்டால், நடுவுநிலைமை எனப்பட்ட ஓர் அறமே போதுமான நன்மையாகும்.
- நடுவு நிலைமையுடையவனது செல்வமானது அழிவில்லாமல் அவன் வழியில் வருவோர்க்குப் பாதுகாப்பான உறுதியாதலை உடையதாகும்.
- தீமையின்றி நன்மையினையே தருவதாக இருந்தாலும் நடுவுநிலைமை நீக்கப்பட்டு வருகின்ற செல்வத்தினை அப்போதே ஒழித்துவிடுதல் வேண்டும்.
- நடுவுநிலைமை உள்ளவர்கள் அல்லது இல்லாதவர்கள் என்பதனை அவரவர்களுக்குப் பின், எஞ்சி நிற்கும் நன்மை தீமைகளால் அறிந்துகொள்ளப்படும்.

- கெடுதியும் பெருக்கமும் யாவார்க்கும் இல்லாததல்ல. அவை பிறவியிலேயே அமைந்து கிடப்பனவாகும். ஆதலால், மனத்தில் ஓரவஞ்சனையின்றி - ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்துவிடாமல் நடுவுநிலைமையுடன் இருப்பதே பெரியவர்களுக்கு அழகாகும்.
- ஒருவனுடைய நெஞ்சம் நடுவுநிலைமையில் நீங்கி ஒன்றினைச் செய்ய நினைக்குமானால் அந்த நினைப்பு யான் கெட்டு விடுவேன் என்பதை உணர்த்தும் முன்னறிவிப்பாக அறிதல் வேண்டும்.
- நடுவுநிலைமையில் நின்று அறத்திலிருந்து வழுவாமல் நின்றவனுடைய வறுமையினைப் பெரியோர்கள் வறுமையாக வைத்து நினைக்கமாட்டார்கள்.
- முன்பு சமமாக இருந்து வைத்த பாரத்தினை அளவு காட்டுவதாகிய துலாக்கோல்போல், நன்கு அமைந்திருந்து ஒரு பக்கமாகச் சாயாமலிருப்பது பெரியோர்களுக்கு அழகாகும்.
- நடுவுநிலைமை என்பது சொல்லுகின்ற சொல்லில் கோணுதல் இல்லாமல் இருத்தலாகும். மனத்தினிடத்தில் கோணுதல் இல்லாமலிருப்பதைத் திண்ணியதாகப் பெற்றிருந்தால் நன்மை பயப்பதாகும்.
- பிறர் பொருளையும், தம்முடைய பொருளைக் காப்பதுபோலக் காத்து வாணிபம் செய்தால், அதுவே வாணிபம் செய்பவர்களுக்கு நல்ல வாணிபம் ஆகும்.

13. அடக்கம் உடைமை

(குணம், மொழி, மெய் ஆகியவற்றைத் தீநெறியில் செல்லவொட்டாமல் தடுத்து அடக்கத்துடன் இருத்தல்)

- அடக்கமாகிய அறம் ஒருவனை அமரர்கள் உலகில் கொண்டு செலுத்தும். அடக்கமில்லாத தீயகுணம் பொறுத்தற்கரிய (இருண்ட) துன்ப உலகில் செலுத்தும்.
- அடக்கத்தினை உறுதிப்பொருளாகக் கொண்டு அழியாமல் காத்தல் வேண்டும். ஏனெனில், மக்களுயிர்க்குச் செல்வப் பெருக்கமானது அதனைவிடப் பிறிதுயாதும் இல்லை.
- அடங்குதல் தமக்கு அறிவான செயல் என்று அறிந்துகொண்டு நன்மையான வழியில் அடங்கி இருப்பானேயானால் அந்த அடக்கமானது நல்லோரால் அறிந்துணரப்பட்டு அவனுக்குப் பெருஞ்சிறப்பினைக் கொடுக்கும்.
- தனது வாழ்க்கை நெறியில் மாறுபடாமல் அடங்கியவனுடைய உயர்ச்சியானது மலையின் உயர்ச்சியினைவிட மிகவும் பெரியதாகும்.
- பணிந்து அடங்கி வாழ்தல் எல்லோருக்கும் நல்லதாகும். அவர்களுக்குள்ளும் செல்வர்களுக்குப் பணிவு இருந்துவிட்டால், வேறொரு செல்வம் சேர்ந்தது போன்ற சிறப்பினையுடையதாகும்.
- ஒரு பிறப்பில் ஆமையினைப்போல மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து பொறிகளையும் அடக்கி வாழும் வல்லமை பெற்றிருந்தால் அவ்வல்லமை எழுகின்ற பிறவிகளில் பாதுகாப்பு உடையதாகும்.
- காக்கப்பட வேண்டிய எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றாவிட்டாலும் நாவொன்றினை மட்டுமாவது காப்பாற்றுதல் வேண்டும். அவ்வாறு காக்காவிட்டால் சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டுத் தாமே துன்புறுவர்.

- தீய சொற்களினுடைய தன்மைகளால் பிறருக்கு வருகின்ற துன்பம் ஒன்றேனும் ஒருவனிடத்தில் உண்டாகிவிட்டால் அவனுக்குப் பிற நன்மைகளினால் உண்டான பயனும் தீயதாய் ஆகிவிடும்.
- ஒருவன் ஒருவனை நெருப்பினால் சுட்டு அதனால் உண்டான புண் உடம்பில் காணப்பட்டாலும் மனத்தில் ஆறிவிடும். நாவினால் சுட்ட வடுவானது ஆறாது. எப்போதும் இருக்கும்.
- கோபத்தினை அடக்கிக் காத்துக் கல்வி பெற்றவனாகி அடங்கி இருப்பதில் ஆற்றல் உள்ளவனாக இருப்பவனது காலத்தினை, அறமானது அவனை அடையும் வழியிலே புகுந்து பார்த்து இருக்கும்.

14. ஒழுக்கம் உடைமை

(மக்களுக்குரிய ஒழுக்கத்தில் நின்று வாழவேண்டிய முறைகளைக் கூறுதல்)

- ஒழுக்கம் எல்லோருக்கும் பெருஞ்சிறப்பினைத் தருதலால் அவ்வொழுக்கம் உயிரினையும்விட மேம்பட்டதாகப் பாதுகாக்கப்படும்.
- ஒழுக்கத்தினை அழிவு வராமல் போற்றி வருந்தியும்கூடக் காத்தல் வேண்டும். பலவற்றையும் ஆராய்ந்து தேர்ந்து தெரிந்துகொண்டாலும் துணையாக இருப்பது அந்த ஒழுக்கம் ஒன்றேயாகும்.
- ஒழுக்கமுள்ளவனாக இருத்தல் என்பது நற்குடியில் பிறந்துள்ளவன் என்பதற்கு அடையாளமாகும். அவ்வொழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் தாழ்ந்த இழிதொழில் பிறவியானவன் என்பதாக்கிவிடும்.
- கற்ற வேதத்தினை மறந்துவிட்டான் என்றாலும் திரும்பவும் ஒதிக்கொள்ளலாகும். பார்ப்பான் மக்கட் பிறப்புக்குரிய ஒழுக்கத்திலிருந்து குறைந்து விடுவானேயானால் கெட்டுவிடுவான்.
- பொறாமை உள்ளவனிடத்தில் செல்வப் பெருக்கம் இல்லாததுபோல், ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்தில் உயர்ச்சி என்பது இல்லாததாகிவிடும்.

- ஒழுக்கம் கெட்டுவிடுவதால் இழிகுலமாகும் என்பதாக வருகின்ற குற்றத்தினைத் தெரிந்த மனவலிமை கொண்ட பெரியோர்கள் ஒழுக்கத்திலிருந்து குறைந்துவிடமாட்டார்கள்.
- எல்லோரும் ஒழுக்கத்தினால் மேம்பாட்டினை அடைவார்கள். ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுவதனால் அடைந்துவிடக் கூடாத பழியினை அடையப்பெறுவர்.
- நல்லொழுக்கம் என்பது நன்மையான அறத்திற்கு விதைபோன்ற காரணமாகும். தீய ஒழுக்கமானது எப்போதும் துன்பத்தினைத் தருவதாகும்.
- நல்லொழுக்கமுள்ள பெரியவர்களுக்கு மறந்துங்கூட தீமை தரும் சொற்களைச் சொல்லுவதென்பது முடியாததாகும்.
- உலக மக்களோடு பொருந்துமாறு நடந்துகொள்ள வேண்டியதைக் கல்லாதவர்கள் பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவர்களே ஆவார்கள்.

15. பிறன் இல் விழையாமை

(ஒழுக்கங்கெட்டு பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாதிருத்தலாகும்)

- பிறனுக்குப் பொருளாம் தன்மையுடைய இல்லாளைக் காதலித்து ஒழுகும் அறியாமைக் குணம் உலகில் அறம் பொருள் நூல்களை ஆராய்ந்து கண்டவரிடத்தில் இல்லையாகும்.
- அறத்திற்குப் புறம்பான வழியில் நின்ற எல்லாருள்ளும் பிறனுக்குரிய இல்லாளை இச்சித்து அவனுடைய வாயிலில் சென்று நின்றவர்களைப் போலப் பேதையார் இல்லை.
- தம்மைச் சிறிதும் சந்தேகிக்காதவருடைய இல்லாளிடத்திலும் தீமை செய்து நடப்பவர்கள் உயிருடையவர்களானாலும் இறந்தவர்களே ஆவார்கள்.

- தினையளவும் தமது குற்றத்தினைக் காம மயக்கத்தினால் நினையாமல் பிறன் இல்லத்தில் புகுவோர் எவ்வளவு பெருமையுடையவராக இருந்தாலும் என்ன? யாதொரு பயனுமில்லை.
- பிறகு நடப்பதை அறியாமல் எளிமையானதென்று நினைத்துப் பிறனுக்குரிய இல்லாளிடத்தில் நெறி கடந்து செல்லுகிறவன் எக்காலத்திலும் மறையாமல் நிலைத்து நிற்கும் பழியினை அடைவான்.
- பகை, பாவம், அச்சம், பழி ஆகிய இந்த நான்கு குற்றங்களும் பிறன் மனைவியினிடத்தே நெறிகடந்து செல்லுபவனைவிட்டு ஒரு காலும் நீங்காவாம்.
- அறமாகிய தன்மையுடன் இல்லறத்தில் வாழ்பவன் என்று சொல்லப்படுபவன் பிறனுக்கு உரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பில் இருப்பவளது பெண் தன்மையினை விரும்பாதவனே ஆவான்.
- பிறன்மனைவியை உள்ளத்தில் நினைக்காத பெரிய ஆண்தன்மை சான்றோர்களுக்கு அறமும் ஆகும், நிரம்பிய ஒழுக்கமும் ஆகும்.
- அச்சம் தருவதாகிய கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் எல்லா நன்மைகளையும் அடைவதற்கு உரியவர்கள் யாரென்றால், பிறனுக்கு உரியவளது தோள்களை அணையாதவர்கள் என்பதாம்.
- ஒருவன் அறத்தினைத் தனக்கு உரித்தாகச் செய்யாமல் புறம்பான தீமைகளையே செய்பவனானாலும் பிறனுடைய உரிமை எல்லைக்குள் இருப்பவளது பெண்மையை விரும்பாமல் இருப்பது நல்லதாகும்.

16. பொறையுடைமை

(பொறுமை என்னும் நற்பண்பைப் பெற்றிருத்தல்)

- தன்னைத் தோண்டிபவர்களையும் கீழே விழாமல் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலத்தினைப் போலத் தம்மை இகழ்பவர்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தலையான அறமாகும்.

- பிறர் செய்த குற்றத்தினை எப்போதும் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் நல்லதாகும். அக்குற்றத்தினை மறந்துவிடுதல் அப்பொறுமையினையும்விடச் சிறந்ததாகும்.
- ஒருவனுக்கு வறுமையுள் மிகவும் வறுமையாவது விருந்தினரைப் போற்றாமல் நீக்குதலாகும். அதுபோல வல்லமையுள் மிகவும் வல்லமையாவது அறியாமையால் தீங்கு செய்தவர்களைப் பொறுத்துக்கொள்வதாகும்.
- ஒருவனுக்கு நிறையுடைமை என்கின்ற சான்றாண்மைக் குணம் தன்னிடமிருந்து நீங்காதிருக்க வேண்டுமானால், அதனால் பொறுமை என்கின்ற குணம் அழியாமல் காப்பற்றப்படவேண்டும்.
- பிறன் தனக்குத் தீமை செய்தால் பொறுமை இழந்து, தண்டித்தவர்களைப் பெரியோர்கள் ஒரு பொருளாக மனத்தில் கொள்ளமாட்டார்கள். பொறுத்துக்கொண்டவர்களை எப்போதும் நினைத்து மனத்தில் பொன்போல் கொள்ளுவார்கள்.
- குற்றம் செய்தவர்களைத் தண்டித்தவர்களுக்கு ஏற்படுவது அந்த ஒரு நாளைய இன்பமேயாகும். பொறுத்துக்கொண்டவர்களுக்கு உலகம் அழியும் வரையிலும் பெருமையும் புகழும் உண்டு.
- செய்யத் தகாத செயலினைத் தன்னிடத்தில் மற்றவன் செய்தாலும் அத்துன்பத்திற்காக வருத்தப்பட்டு அறமல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நல்லது.
- மனத்தில் செருக்குகொண்டு தீமையானவற்றைச் செய்தவர்களைத் தாம் தம்முடைய பொறுமையினால் வென்றுவிடவேண்டும்.
- நல்வழியிலிருந்து நீங்கியவர்களுடைய தீயசொற்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளுபவர்கள், துறவறம் பூண்ட முனிவர்களைப் போலத் தூய்மையுடையவர்கள் ஆவார்கள்.

- உண்ணாமல் நோன்பு நோற்றுத் தவம் செய்பவர்கள், எல்லோரிலும் பெரியவர்களாவார்கள். அவர்கள் பிறர் சொல்லும் துன்பமான சொற்களையும் பொறுத்துக் கொள்ளுபவர்களுக்கு அடுத்தே பெரியவர்களாக மதிக்கப்படுவார்கள்.

17. அழுக்காறாமை

(பொறாமை என்னும் தீயகுணம் இல்லாதிருத்தல்)

- ஒருவன் தன்னுடைய மனத்தில் பொறாமை என்னும் குற்றம் இல்லாத தன்மையினைத் தனக்குரிய ஒழுக்க நெறியாகக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- ஒருவன் யாவரிடத்திலும் பொறாமை இல்லாமல் இருப்பதே சிறந்த செல்வமாகும். அவன் பெறுகின்ற சீரிய செல்வங்களுள், அச்செல்வத்திற்குச் சமமானது வேறு எதுவும் இல்லை.
- அறத்தினையும் செல்வத்தினையும் வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்றவன், மற்றவன் செல்வத்தைக் கண்டபோது தாளாமல் பொறாமைப்படுவான்.
- பொறாமையினால் தமக்குத் துன்பம் வருவதை அறிந்தவர்கள், பொறாமை காரணமாக அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.
- அழுக்காறு (பொறாமை) உடையவர்களுக்குப் பகைவர்கள் தீமை செய்ய வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அப்பொறாமைக் குணமே அவர்களை அழிப்பதற்குப் போதுமானதாகும்.
- பிறருக்குக் கொடுப்பதைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படுகிறவனுடைய சுற்றம் உடுப்பதும் உண்பதும் இல்லாமல் கெட்டுவிடும்.

- பிறருடைய செல்வம் கண்டபோது பொறாமைப்படுகின்றவனைப் பார்த்துத் திருமகள் தானும் பொறாமல் தனக்கு மூத்தவளைக் காட்டி அவனிடம் சென்று இருக்குமாறு செய்வாள்.
- பொறாமை என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாவி தன்னையுடையானுடைய செல்வத்தைக் கெடுத்துத் தீய நிலைக்குள் தள்ளிவிடுவான்.
- பொறாமையினைக் கொண்ட மனத்தானுடைய செல்வப்பெருக்கமும், நல்ல மனமுடையவனின் வறுமையும் இருக்குமேயானால் ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளப்படும்.

18. வெஃகாமை

(பிறருடைய பொருளை வஞ்சித்துக் கவர்ந்து கொள்ள
நினையாதிருத்தல்)

- நடுவு நிலைமையில் இல்லாமல் பிறர்க்குரிய பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ள எண்ணினால் அந்த இச்சை அவனுடைய குடியைக் கெடுத்துக் குற்றத்தினையும் அப்போதே கொடுக்கும்.
- நடுவு நிலைமை இல்லாதிருப்பதற்கு அஞ்சுபவர்கள் பின்னர் வரும் பயனை விரும்பிப் பழிக்கு ஆளாகக்கூடிய செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.
- அறத்தான் வரக்கூடிய நிலையான இன்பத்தினை விரும்புகிறவர்கள் பிறருடைய பொருளை வஞ்சித்து அடையும் சிறிய இன்பத்திற்கு ஆசைப்பட்டுத் தீய செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.
- ஐம்புலன்களையும் வென்று குற்றம் இல்லாத அறிவினையுடைய பெரியோர்கள் யாம் வறுமையுற்றோம் என்று கருதிப் பிறர் பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ள நினைக்கமாட்டார்கள்.

- பொருளை விரும்பி யாவரிடத்திலும் அறத்துடன் பொருந்தாத செயல்களை அறிவுடையோர் செய்வாராயின், நுணுக்கமான பல நூல்களிலும் சென்ற அவர்களுடைய அறிவு என்ன பயன் உடையதாகும்?
- அருளாகிய அறம் என்பதனை விரும்பி நன்னெறியில் நின்றவன் பிறன் பொருளினை விரும்பித் தீமையான வழிகளை நினைப்பானாகில் கெட்டுவிடுவான்.
- பிறர் பொருளைக் கவர்வதால் வரும் ஆக்கத்தினை விரும்பாதிருப்பார்களாக. அப்படிக்கவர்ந்தால் அனுபவிக்கும்போது அதன் பயன் நன்மையுடையதாக இருக்காது.
- செல்வமானது குறைந்து போகாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் யாதென்று ஆராய்ந்தால், அது மற்றவனுக்கு உரிமையான பொருளினைத் தான் விரும்பாதிருத்தல் வேண்டும் என்பதாகும்.
- அறத்தினையறிந்து பிறர் பொருளினை விரும்பாத அறிவுடையார்களிடம் தான் சேரவேண்டிய இடமென்று அறிந்து செல்வமானது (திருமகள்) அவர்களிடத்திற்குப் போய்ச்சேரும்.
- பின்னர் விளைவது அறியாமல் வெஃகுதல் செய்தால் அவனுக்கு முடிவினை உண்டாக்கும், வேண்டாமை என்கின்ற செல்வத் தன்மையானது வெற்றியினைக் கொடுக்கும்.

19. புறங்கூறாமை

(காணாதபோது பிறரை இகழ்ந்து பேசாமை)

- ஒருவன் அறத்தினைச் செய்யாமல் தீயவற்றைச் செய்தாலும்கூடப் புறங்கூறாதவன் என்று மக்களால் சொல்லப்படுதல் நல்லதாகும்.

- ஒருவனைக் காணாதபோது இகழ்ந்து பேசி, கண்டபோது பொய்யாகச் சிரித்துப் பேசுதல் என்பது, அறம் இல்லையென அழித்துப்பேசி தீமைகளைச் செய்வதைவிடத் தீமையானதாகும்.
- புறம்பேசி பொய்ம்மையான வாழ்க்கையில் வாழ்வதைவிட அது செய்யாமல் இறந்துவிடுதல், அறநூல்களில் சொல்லப்படுகின்ற நற்பயனை அவனுக்குத் தருவதாகும்.
- ஒருவனுக்கு முன்பாக நின்று தாட்சண்யமில்லாத சொற்களைச் சொன்னாலும் சொல்லுக. முன்னே இல்லாதபோது பின்னால் தனக்கு வரும் தீமையினைக் கருதாத சொற்களைச் சொல்லாது இருப்பாயாக.
- அறம் நல்லதென்று வாயினால் பேசுகின்றவனுடைய மனத்தில் அறத்தன்மை இல்லாதிருப்பதை அவன் புறங்கூறுவதற்குக் காரணமான புன்மைத் தன்மையினால் கண்டுகொள்ளப்படும்.
- மற்றவனுடைய குற்றங்களைக் கூறுபவன் தன்னுடைய பழிகளுள்ளும் வருத்தும் தன்மையுடையவற்றை ஆராய்ந்து பிறரால் சொல்லப்படுவதனையும் கேட்டறியவேண்டும்.
- இனிய சொற்களைச் சொல்லி அயலாருடன் நட்புச் செய்தலினை அறியாதவர்கள், தம்மைவிட்டு நீங்குமாறு புறம் பேசிச் சுற்றத்தார்களையும் பிரியுமாறு செய்வர்.
- தம்முடன் நெருங்கிப் பழகுவவர்களுடைய குற்றத்தினையும் அவரில்லாதபோது தூற்றிப் பேசுபவர்கள் அயலார் மாட்டுச் செய்வது யாதோ?
- புறம் பேசுதலான குற்றத்தினைச் செய்து பழிச்சொற்களை உரைப்பவனுடைய உடல் பாரத்தினைத் தாங்குவதுதான் அறம் என நினைத்து இப்பூமி தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது போலும்.

- மற்றவர்களுடைய குற்றத்தினைக் கண்டு பேசுவதுபோலத் தன்னுடைய குற்றத்தினையும் காணும் தன்மை உடையவனானால், அவனுடைய நிலைபேறுடைய உயிர்க்கு உண்டாவதொரு தீமை உண்டோ?

20. பயன் இல சொல்லாமை

(யாருக்கும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருத்தலாகும்)

- அறிவுடையார் பலரும் வெறுக்கும்படியாகப் பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுகின்ற ஒருவன் எல்லா மக்களாலும் இகழப்படுவான்.
- விரும்பத்தகாத செயல்களை நண்பர்களிடன் செய்வதைவிடப் பயனொன்றும் இல்லாத சொற்களை அறிவுடையார் பலர் முன்னே ஒருவன் சொல்லுதல் தீதானதாகும்.
- பயனொன்றும் இல்லாதவற்றை ஒருவன் விரிவுபடுத்தி உரைக்கின்ற உரையானது அவன் நீதி இல்லாதவன் என்பதனைச் சொல்லிக் காட்டும்.
- நற்பயன் சேராத குணமில்லாத சொற்களைப் பலரிடத்திலும் ஒருவன் சொல்லுவானானால் அப்படிப்பட்டவனை நற்குணங்களிலிருந்து நீக்கிவிடும்.
- நற்குணமுடைய இனிய தன்மை வாய்ந்த பெரியோர்கள், பயனில்லாத சொற்களைச் சொன்னால் அவர்களுடைய மேன்மையும் நன்மதிப்பும் நீங்கிவிடும்.
- பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலும் பாராட்டிப் பேசுவனை மனிதன் என்று கூறாதே. மக்களுக்குள்ளே பதர் என்று சொல்லுக.
- சான்றோர்கள், நயமில்லாத சொற்களைச் சொன்னாலும் சொல்லுவார்களாக. பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருத்தல் நல்லதாகும்.

- அறிதற்கரிய நற்பயன்களை ஆய்ந்தறியும் அறிவுடையவர்கள் மிக்க பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லமாட்டார்கள்.
- அஞ்ஞானத்திலிருந்து நீங்கிய தூய அறிவினையுடைய பெரியோர்கள், பயனில்லாத சொற்களை மறந்தும் சொல்லமாட்டார்கள்.
- சொற்கள் பலவற்றுள்ளும் பயன்தரக்கூடிய சொற்களைச் சொல்லுவாயாக. சொற்களில் பயனேதும் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருப்பாயாக.

21. தீவினை அச்சம்

(தீமையான செயல்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சுதலாகும்)

- தீய செயல் என்னும் செருக்குடைய அறியாமைக்குத் தீவினையாளராகிய தீச்செயல் நெஞ்சங்கொண்டவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள். சீரிய சிறப்புடையவர்கள் அச்சப்படுவார்கள்.
- தீச்செயல்கள் தீமையினையே கொடுப்பதால் தீச்செயல்கள் தீயினைவிடக் கொடுமையென்று அஞ்சப்படும்.
- தமக்குத் துன்பம் உண்டாக்குபவர்களுக்கும் தீவினைகளைச் செய்யாமல் விடுதல் என்பதை அறிவுகள் எல்லாவற்றிற்கும் தலையாய அறிவு என்று நல்லோர் சொல்லுவர்.
- ஒருவன் மறந்தேனும் பிறனுக்குத் தீமை தரும் செயல்களைச் செய்யாதிருப்பானாக. அப்படி நினைப்பானாகில் அவனுக்குத் தீங்கினை அறம் நினைக்கும்.
- நான் வறியவன் என்று நினைத்து அதனைப் போக்க ஒருவன் தீய செயல்களைச் செய்யாதிருப்பானாக. அப்படிச் செய்வானானால் மீண்டும் வறியவனாவான்.

- தமக்குப் பின்பு துன்பங்கள் வந்து வருத்த வேண்டாமென்று நினைப்பவர்கள், பிறர்க்குத் துன்பம் தரும் செயல்களைச் செய்யாதிருப்பார்களாக.
- எவ்வளவு பெரிய பகையுடையவர்களும் ஒருவாற்றால் ஒருகால் தப்பிவிடுவர். ஆனால் தீச்செயலாகிய பகை நீங்காமல் பின்னேயே போய்க்கொல்லும்.
- பிறர்க்குத் தீங்கு செய்பவர்கள் தப்பாமல் கெடுவது எப்படியென்றால், ஒருவனுடைய நிழல் அவனை விடாமல் அடியிலேயே தங்குவது போன்ற தன்மையாகும்.
- ஒருவன் தன்னைத்தானே விரும்புவானானால் சிறிதளவும் பிறனுக்குத் தீச்செயல் ஒன்றேயாயினும் செய்யாதிருப்பானாக.
- ஒருவன் கொடுமையான வழியிலே சென்று தீச்செயல்களைப் பிறருக்குச் செய்யாதிருப்பானானால் அவன் கெடுதி இல்லாதவன் என்பதனை அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

22. ஒப்புரவு அறிதல்

(உலக நடையினை அறிந்து பிறர்க்குப் பயன்பட்டு வாழ்தலாகும்)

- தமக்கு நீரைத் தருகின்ற மேகங்களுக்கு உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு (பதில் உதவி) செய்கின்றன. அதுபோல் மேகங்கள் போன்ற பெரியவர்கள் செய்கின்ற ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு எதிர்பார்ப்பன அல்ல.
- தகுதியுடைய பெரியவர்களுக்கு, முயற்சி செய்து ஈட்டிய பொருளெல்லாம் ஒப்புரவு (உதவி) செய்வதற்கேயாகும்.
- புத்தேள் உலகத்திலும் இவ்வுலகத்திலும் ஒப்புரவு போல (பிறர்க்கு உதவி செய்தல் போல) நல்ல பிற செயல்களைப் பெறுதல் அரிதாகும்.

- உயிரோடு கூடி வாழ்பவன் என்பவன் உலக நடையினை அறிந்து வாழ்பவன் ஆவான். அவ்வாறு அறிந்து வாழாதவன் செத்தவர்களுள் ஒருவனாக வைத்துக் கருதப்படுவான்.
- உலக நடையினை அறிந்து நடக்கின்ற பேரறிஞனுடைய செல்வமானது ஊரில் வாழ்பவர்கள் தண்ணீர் உண்ணும் குளம் நீர் நிறைந்திருப்பது போன்றதாகும்.
- செல்வமானது ஒப்புரவு செய்பவனிடத்தில் உண்டாகி இருக்குமானால், அது பயன்படுகின்ற மரம், ஊர் நடுவே பழுத்திருப்பது போன்றதாகும்.
- செல்வம் ஒப்புரவு செய்யும் பெருந்தகையாளனிடத்தில் உண்டாகி இருக்குமேயானால், அது பிணிகட்கு எல்லா உறுப்புக்களினாலும் மருந்தாகித் தப்பாத மரத்தினை ஒப்பதாகும்.
- தாம் செய்யத் தகுவனவற்றை அறிந்த இயற்கை அறிவுடையவர்கள், செல்வம் சுருங்கிய காலத்திலும் ஒப்புரவு செய்வதற்குத் தளரமாட்டார்கள்.
- ஒப்புரவு செய்பவனுக்கு வறுமை என்பது யாதென்றால், தவறாமல் செய்கின்ற ஒப்புரவினைச் செய்யமுடியாமல் வருந்தி இருக்கும் நிலைமையே ஆகும்.
- ஒப்புரவு செய்வதால் கேடு வரும் என்று சொல்லுபவர்கள் இருப்பார்களேயானால், அப்படிப்பட்ட கெடுதி ஒருவன்ன தன்னை விற்றாயினும் கொள்ளும் தகுதியினை உடையதாகும்.

23. ஈகை

(வறியவர்களுக்குக் கொடுத்தல் என்பதாகும்)

- யாதொரு பொருளும் இல்லாதவர்களுக்கு ஒன்றினைக் கொடுப்பதே ஈகையாகும். அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்லாதவர்க்குக் கொடுப்பது பின்வரும் பயனைக் கருதிக்கொடுக்கும் தன்மையதாகும்.

- இரப்பது (யாசிப்பது) நன்னெறியாகும் என்று சொல்லுபவர்கள் இருந்தாலும் அது தீதான செயலாகும். ஈகையினைச் செய்வதால் மேலுலகம் அடையமுடியாதென்று சொன்னாலும் ஈதலே நன்று.
- தான் வறியவன் என்று சொல்லி வந்தவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் கொடுப்பதே நல்ல குடியில் பிறந்தவர்களிடத்தில் காணப்படும் நற்குணமாகும்.
- யாசிப்பது மட்டும் அல்லாமல் யாசிக்கப்படுவதும் இன்பம் தருவது அல்ல. எதுவரைக்கும் என்றால், ஒரு பொருளை யாசிப்பவரது இனிய முகத்தினைக் காணுகின்றவரைக்கும் என்பதாகும்.
- தவம் செய்பவர்களுக்கு வல்லமை எதுவென்றால் தமக்கு உண்டாகும் பசியைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதலாகும். அந்த வல்லமையும் பொறுத்தற்கரிய அப்பசியைப் போக்குபவரது வல்லமைக்குப்பின் என்று சொல்லப்படும்.
- வறியவர்களது கொடிய பசியை அறம் நோக்கிப் போக்குதல் வேண்டும். அப்படிச் செய்வதாவது, ஒருவன் தான் பெற்றிருக்கும் பொருளினைத் தனக்குப் பயன்படும்படியாக வைக்கும் இடம் என்று கருதப்படும். அந்த அறமே இடமாகும்.
- எப்போதும் பகுத்துப் பிறர்க்குக் கொடுத்து உண்ணப்பழகிய ஒருவனை, பசி என்று சொல்லப்படும் கொடிய நோய் தீண்டுதல் இல்லை.
- ஈதலினைச் செய்யாமல் தம்முடைய பொருளினைப் பத்திரமாக வைத்து இழந்துவிடுகின்ற இரக்கமற்றவர்கள், வறியவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் மகிழ்வதனால் தமக்கு வரும் இன்பத்தினை அறிய மாட்டார்களோ?

- நிறைய சேர்த்து வைத்துத் தாமே உண்டு மகிழ்கின்ற செயல், பிறரிடத்தில் சென்று யாசிப்பதனைவிடத் துன்பம் தருவதாகும்.
- சாதல்போலத் துன்பம் தருவது வேறு எதுவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சாதலும், வறியவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாதபோது இன்பம் தருவதாகும்.

24. புகழ்

(வாழவேண்டிய முறையில் வாழ்ந்து நிலைத்து நிற்கும் புகழினைப் பெறுதல்)

- வறியவர்களுக்கு ஈதலைச் செய்வாயாக. அதனால் புகழெய்தி வாழ்வாயாக. அப்புகழல்லாமல் மக்களுயிர்க்குப் பயன் வேறு எதுவும் இல்லை.
- உலகத்தில் பெருமையாகச் சொல்லுபவர்கள் சொல்லுபவையெல்லாம் வறுமையால் இரப்பவர்களுக்கு (யாசிப்பவர்களுக்கு) ஈதலினைச் செய்வதனால் ஒருவற்கு உண்டாகும் புகழேயாகும்.
- நிகரில்லாத ஓங்கிய புகழல்லாமல் இந்த உலகத்தில் அழியாமல் நிற்பது வேறு எதுவும் இல்லை.
- ஒருவன் இப்பூமியின் எல்லைக்குள் அழியாத புகழினை உண்டாக்கிக் கொள்ளுவானேயானால், புத்தேள் உலகம் அவனையல்லாமல் வருகின்ற புலவர்களைப் பாராட்டாது.
- புகழுடம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் கெடுதியும், அப்புகழுடம்பு நிலைத்து நிற்பதற்கு இறத்தலும், சிறந்த பல்கலைத் திறமையுடையவர்களுக்கு அல்லாமல் மற்றையோருக்கு முடியாததாகும்.
- மக்களாகப் பிறத்தல் புகழுண்டாவதற்கான குணங்களோடு பிறத்தல் வேண்டும். அக்குணம் இல்லாதவர்கள் மக்களாகப் பிறப்பதைவிடப் பிறவாதிருத்தலே நல்லதாகும்.

- தமக்குப் புகழ் உண்டாகும்படி வாழாதவர்கள் அதுபற்றிப் பிறர் இகழும்போது, அவ்வாறு இகழ்பவர்கள் மீது வருத்தப்படுதல் ஏனோ?
- இசை (புகழ்) என்று இருக்கக்கூடிய எச்சத்தினைப் பெறாவிட்டால், உலகில் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அதுவே வசையாகும் என்று உயர்ந்தோர் சொல்லுவார்கள்.
- புகழினை அடையாத உடம்பினைத் தாங்கிய நிலத்தில் பழிப்பில்லாத வளப்பமான விளைச்சல் குன்றிவிடும்.
- தம்மிடம் இகழ்ச்சியில்லாமல் வாழ்பவர்களே உயிரோடு வாழ்பவராவார்கள். புகழ் உண்டாகாமல் வாழ்பவர்களே வாழாதவர்கள் ஆவார்கள்.

துறவறவியல்

25. அருள் உடைமை

- (உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களிடத்திலும் இரக்கம் கொண்டிருத்தல்)
- செல்வங்களுக்குள் சிறந்த செல்வமானது அருளால் வரும் செல்வமேயாகும். அதுவல்லாமல், பிற செல்வங்கள் பொருளால் வருபவை, இழிந்தவர்களிடத்திலும் இருப்பதாகும்.
 - பல நெறிகளிலும் நின்று ஆராய்ந்து, அருளினைத் துணையாகக் கொள்ளுவார்களாக. துணையான அறம் அருளேயாகும். பலவகைப்பட்ட நெறிகளில் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே அன்றிப் பிறிது இல்லை.
 - இருள் நிறைந்த துன்ப உலகத்தில் சென்று புகுதல் என்பது அருள் நிறைந்த நெஞ்சினையுடையவர்களுக்கு இல்லை.
 - நிலையான உயிர்களைப் போற்றி அவற்றினிடம் அருளுடையவனுக்குத் தன் உயிர் அஞ்சக்கூடிய தீவினைகள் உண்டாகா என்று அறிந்தோர் சொல்லுவர்.

- அருளுடையவர்களுக்குத் துன்பம் உண்டாகாது. காற்று இயங்குகின்ற வளப்பத்தினையுடைய பெரிய ஞாலத்தில் வாழ்கின்ற மக்களே அதற்குச் சான்றாவார்கள்.
- உயிர்களிடம் காட்டப்படும் அருளிலிருந்து நீங்கிக் கொடுமைகளைச் செய்து நடப்பவர்கள் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாமல் தாம் துன்புறுகின்றமையை மறந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.
- பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இவ்வுலகத்து இன்பம் இல்லையாதலைப்போல, உயிர்கள் மீது அருள் இல்லாதவர்களுக்கு அவ்வுலகப் பேரின்பம் இல்லையாகும்.
- வறுமையிலிருந்தோர் ஒரு காலத்தில் செல்வத்தில் மிகுந்தோர் ஆவர். அவ்வாறு இல்லாமல் அருள் அற்றவர் அழிந்தோரேயாவர். பின்பு ஒரு காலத்திலும் அருளுடையவர் ஆவது இல்லை.
- உயிர்களிடத்தில் அருளில்லாதவன் செய்கின்ற அறத்தினை ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஞானம் இல்லாதவன் ஒரு கால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தது போன்றதாகும்.
- அருளில்லாதவன் தன்னைவிட எளியவர்கள் மீது அவர்களை நலியச் செய்யத்தான் செலுலும்போது, தன்னைவிட வலிமையுடையவர்கள் தன்னை நலியச் செய்ய வரும்போது தான் அஞ்சி நிற்பதை நினைத்தல் வேண்டும்.

26. புலால் மறுத்தல்

(அருள் உடையவர்களுக்குப் பொருந்தாத செயலாகும் – கொலைப் பாவத்திற்குக் காரணமானது)

- தன்னுடைய உடம்பினை வளர்ப்பதற்காக தான் மற்றொரு உயிரின் உடம்பினைத் தின்பவன் எவ்வாறு அருளினை நடத்துவான்?

- பொருளால் பயனடைதல் அதனைக் காப்பாற்றாதவர்களுக்கு இல்லை. அதுபோல அருளால் பயனடைதல் என்பது ஊன் தின்பவர்களுக்கு இல்லை.
- கொலைக் கருவியினைக் கையில் வைத்திருப்பவர்கள் மனம் கொலை செய்வதையே நோக்கும். அருளினை நோக்காது. அதுபோல, புலால் சுவைபட உண்பவர் மனம் ஊனையே நோக்கும். அருளினை நோக்காது.
- அருள் யாது என்று கேட்டால் கொல்லாமையே ஆகும். அருள் அல்லாதது யாது என்றால் கொலை செய்வதேயாகும். கொன்ற ஊனைத் தின்னுதல் தீமையாகும்.
- ஊன் உண்ணாமை என்கின்ற அறத்தினால் தான் உயிர் உடம்பில் இருக்கின்றது. அவ்வுயிர் நிலைகுலைய, ஒருவன் ஊன் உண்ணுவானேயானால் அவனை விழுங்கிய துன்ப உலகம் மீண்டும் அவனை உமிழாது.
- ஊன் தின்னுவதன் காரணமாக உலகம் கொல்லாதாயின் விலைப் பொருட்டால் (பொருள் காரணமாக) ஊன் தருபவர்கள் யாரும் இல்லை. விற்பவர்கள் யாரும் இல்லை.
- புலால் என்பது பிறிதோர் உடம்பின் புண்ணாகும். அது தூய்மையானது அன்று. இதனை அறிவாரைப் பெற்றால் அதனை உலகம் உண்ணாமை வேண்டும்.
- அஞ்ஞானமாகிய குற்றத்திலிருந்து நீங்கிய அறிவினையுடையவர்கள், ஓர் உயிரிலிருந்து நீங்கி வந்த ஊனினை உண்ணமாட்டார்கள்.
- நெய் முதலியவற்றைச் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகள் செய்வதைவிட ஒரு விலங்கின் உயிரினைப் போக்கி அதன் ஊனை உண்ணாமை நல்லதாகும்.

- ஓர் உயிரினையும் கொல்லாதவனுமாகி புலாலையும் உண்ணாதவனை எல்லா உயிரும் கை கூப்பித்தொழும்.

27. தவம்

(தவம் இன்னதென்பதும் தவசிகளின் சிறப்பும், ஆற்றலும்)

- தவத்திற்கு வடிவம் என்னவென்றால், தம் உயிர்க்கு வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வதும் தாம் பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாதிருப்பதுவுமே ஆகும்.
- தவத்தினை மேற்கொள்ளுவதென்பதும் முற்பிறவித் தவத் தன்மையுடையவர்களுக்கே ஆகும். அத்தவப் பிறவி இல்லாதவர்கள் தவம் செய்ய முயல்வது பயனற்ற முயற்சியேயாகும்.
- இல்லறத்தினை மேற்கொண்டவர்கள் துறவிகளுக்கு உணவு முதலியன கொடுத்து உதவ வேண்டித் தவம் செய்வதை மறந்துவிட்டார்கள் போலும்.
- பகைவரை அழித்தலும் விரும்பினவரை உயரச் செய்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டினையும் தவசிகள் நினைத்தால் தவ வலிமையால் அவருக்கு நடைபெறுவனவாகும்.
- வேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே பெறலாம் ஆனபடியால் செய்யப்படுவதாகிய தவம் இப்பிறப்பில் முயன்று செய்யப்படும்.
- தம் கருமம் செய்பவர்கள் யாரென்றால், துறந்து தவத்தினைச் செய்பவர்களே ஆவர். மற்றவர்கள் எல்லாம் ஆசையென்பதில் அகப்பட்டுத் தமக்குத் துன்பம் செய்பவராவர்.
- தீயினில் சுடச்சுட பொன்னானது மாசு நீங்கி ஒளி மிகுந்து தோன்றுவதுபோல, தவம் செய்ய வல்லவர்களுக்குத் துன்பம் நீங்கி ஞானம் பிறக்கும்.

- தன் உயிரைத் தனக்கு உரித்தாகப் பெற்ற தவசியை அவ்வாறு பெறாதவைகளாகிய மற்ற உயிர்கள் எல்லாம் தொழும்.
- தவம் என்னும் நோன்பினால் வருவதாகிய ஆற்றலினைப் பெற்றவர்களுக்குக் கூற்றுவனைக் கடத்தலும் இயலும்.
- உலகத்தில் செல்வந்தர்கள் சிலராகவும் வறுமையாளர்கள் பலராகவும் இருப்பதற்குக் காரணம் யாதென்றால், தவம் செய்வார் சிலராகவும் செய்யாதவர்கள் பலராகவும் இருப்பதேயாகும்.

28. கூடாவொழுக்கம்

(தவத்தோடு பொருந்தாத சிற்றின்ப இச்சையால் தீமை புரிதலாம்)

- வஞ்சனை பொருந்திய மனத்தினை உடையவனது மறைவான தீய ஒழுக்கத்தினைக் கண்டு அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற ஐந்து பூதங்களும் தம்முள்ளே நகைக்கும்.
- தான் குற்றம் என்று அறிந்த அதனைச் செய்ய தனது நெஞ்சம் போய்த் தாழ்ந்துவிடுமானால் வானம் அளவு உயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்?
- மனவலிமை இல்லாதவர்கள் வலிமையுடையார் போலத் தவ வேடங்கொண்டு ஒழுக்கக் கேட்டினைச் செய்தல் எப்படிப்பட்டதென்றால், பசுவானது புலியின் தோலைப் போர்த்திக்கொண்டு அயலானது பயிரை மேய்ந்தது போன்றதாகும்.
- மனவலிமை இல்லதாவன் தவவேடத்திலே மறைந்துகொண்டு தவத்திற்குப் புறம்பானவற்றைச் செய்தல், வேட்டுவன் புதரிலே மறைந்துகொண்டு, பறவைகளைப் பிணித்தது போன்றதாகும்.
- யாம் ஆசைகளை விட்டோம் என்று சொல்லுபவர்களது மறைவான தீய ஒழுக்கம் பின்பு ஏன் செய்தோம் என்று தாமே வருந்துமாறு அவர்கட்குப் பல துன்பங்களையும் தந்துவிடும்.

- மனத்தில் ஆசைகள் நீங்காமல் வைத்துக்கொண்டு ஆசை இல்லாதவர்கள்போல வஞ்சித்து வாழ்கின்ற கொடிய தன்மையுடையவர்களைப் போலக் கொடியவர்கள் உலகில் இல்லை.
- குன்றிமணியின் புறத்தில் காணப்படும் நிறம் போல வேடத்தில் செம்மையுடையவர்களாகக் காணப்பட்டாலும், அக்குன்றிமணியின் மூக்கினைப்போல மனம் இருண்டு இருப்பவரை உடையது இவ்வுலகம்.
- அழுக்காகிய குற்றம் தங்கள் மனத்தில் இருக்க மாட்சிமையுடையவராக நீரில் மூழ்கிக் காட்டித்தாம் அந்தத் தோற்றத்தில் மறைந்து வாழும் மாந்தர் உலகில் பலராவர்.
- அம்பு, வடிவத்தில் நேராக இருந்தாலும் செயலால் கொடியதாகும். யாழ், வளைவுள்ளதாக இருந்தாலும், செயலால் நல்லதாகும். அதுபோல் மக்களைத் தோற்றத்தால் அறிந்துகொள்ளாமல் செயலினால் அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.
- தவம் செய்பவர்களுக்குத் தலை மயிரை மழித்தலும் அல்லது சடையாக்கலும் ஆகிய வேடம் தவம் செய்வதற்கு என்று தேவையில்லை. தவத்திற்கு ஆகாதது என்ற தீமையான ஒழுக்கத்தினை நீக்கிவிட்டாலே போதுமானதாகும்.

29. கள்ளாமை

(பிறருடைய பொருளைக் களவு செய்தற்கு நினையாமை)

- பிறரால் இகழப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுபவன் யாதொரு பொருளினையும் கள்ளத் தனத்தினால் அடையக்கூடிய எண்ணம் புகாதபடி தனது நெஞ்சினைக் காத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

- குற்றங்களைத் தனது நெஞ்சம் நினைப்பதுவும் துறந்தார்க்குத் தீமையாகும். ஆதலால், பிறன்பொருளை அவன் அறியாதபடி கள்ளத்தனத்தால் கவர்ந்துகொண்டு விடுவோம் என்று நினையாதிருப்பாயாக.
- களவினால் உண்டாகின்ற பொருள் வளர்வது போலத் தோன்றி அளவினைக் கடந்து அழியும். மேலும் அது பற்பல துன்பங்களையும் கொடுத்து அறத்தினையும் கொண்டு போகும்.
- களவு என்பதில் இருக்கும் வேட்கை அப்போது இனிதுபோலத் தோன்றிய் பயன் தரும்போது என்றும் நீங்காத துன்பத்தினைத் தந்துவிடும்.
- அருளினைப் பெறக்கருதி அதன்மீது அன்பு கொண்டிருப்பவராக நடந்துகொள்ளுதல் என்பது, பிறன் பொருளினைக் களவினால் எடுத்துக்கொள்ளுவோம் என்பவரிடம் உண்டாகாது.
- உயிர் முதலியவற்றை அளக்கும் சீரிய செந்நெறிக்கண் நின்று அதற்குத் தகுந்தபடி ஒழுக முடியாதவர்கள் யாரென்றால், களவு செய்வதிலேயே மிகுந்த விருப்பம் உடையவர்கள் என்பதாகும்.
- களவு என்று சொல்லப்படுகின்ற மயக்கமான அறிவானது, உயிர் முதலியவற்றை அளத்தல் ஆகிய தவம் என்னும் பெருமையினை விரும்பினவர்களிடத்தில் இல்லை.
- உயிர் முதலானவற்றை அளக்கும் தவத்தினைப் பயின்றவர்கள் நெஞ்சத்தில் அறம் நிலைபெற்று நிற்கும். களவினையே பயின்றவர் நெஞ்சத்தில் வஞ்சனை நிலைபெற்று நிற்கும்.
- கள்ளத்தனம் அல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர்கள் அறவற்ற தீய நினைவுகளைச் செயலாற்ற நினைத்து அந்தப் பொழுதே கெட்டுவிடுவார்கள்.

- களவினைச் செய்வார்க்கு உயிர் நிற்பதான உடம்பும் தவறும் களவினை எண்ணாதவர்க்குத் தேவர்கள் உலகமும் தள்ளாமல் ஏற்கும்.

30. வாய்மை

(வாய்மையினது தன்மையும் விளக்கமும்)

- வாய்மை என்று சொல்லப்படுவது யாது என்றால், அது மற்ற உயிர்களுக்குத் தீங்கினைச் சிறிதும் உண்டாக்காத சொற்களைச் சொல்லுதலாகும்.
- பிறர்க்குக் குற்றம் நீங்கிய நன்மையினைத் தருமானால் பொய்மைச் சொற்களும் மெய்மைச் சொற்களின் இடத்தில் வைத்துக் கருதப்படும்.
- ஒருவன் தனது நெஞ்சு அறிந்த பொய்யினைச் சொல்லாதிருப்பானாக. அவ்வாறு பொய்த்துப் பேசினால் அவனுடைய நெஞ்சமே அவனைத் துன்பத்தில் அடைவிக்கும்.
- ஒருவன் தனது மனதறிய பொய் கூறாமல் நடந்து கொள்வானானால், அவன் உயர்ந்தோர் உள்ளங்களில் எல்லாம் உள்ளவனாவான்.
- ஒருவன் தனது மனத்தோடு பொருந்த வாய்மையினைச் சொல்லுவானானால் அவன் தானமும் தவமும் ஒருங்கே செய்பவரைவிட மேலானவனாவான்.
- பொய்யாமையினைப் போன்று புகழுக்குக் காரணமான வேறு எதுவும் இல்லை. வருத்தமின்றி எல்லா அறங்களையும் அதுவே கொடுப்பதாகும்.
- ஒருவன் பொய்யாமையையே செய்யும் ஆற்றல் பெற்றுவிட்டால், அவன் பிற அறங்களைச் செய்யாமையே நல்லதாகும்.
- ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்மையாவது நீராலேயே அமையும். மனம் தூய்மையாக இருப்பதென்பது வாய்மையால் உண்டாகிக் காணப்படும்.

- புறத்தில் இருளினைப் போக்கும் விளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள் ஆகாவாம். துறவறத் தன்மையால் நிறைந்த சான்றோர்க்கு விளக்காவது பொய்ம்மையாகிற விளக்கேயாகும்.
- யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்டவற்றுள் எத்தன்மையாலும் வாய்மையினைவிட மேலானதாகக் கூறப்படும் அறமே இல்லை என்பதாகும்.

31. வெகுளாமை

(கோபத்தினால் வரும் தீமைகளும் அதனை நீக்குதலும்)

- சினம் பலிக்குமிடத்தில் அதனை வராமல் காப்பவனே அருளால் காப்பவனாவான். அது பலிக்காத இடத்தில் அதனைத் தடுத்தால் என்ன? தடுக்காமல் இருந்தால் என்ன?
- கோபம் தன்னைவிட வலியவர்கள் மேல் உண்டாகுமானால் தனக்கே தீமையாகும். மற்ற எளியவர்கள் மீது சென்றால் அதனைவிடத் தீமையானது பிற இல்லையாகும்.
- யாவரிடத்தும் கோபத்தினை மறந்துவிடுதல் வேண்டும். ஒருவற்குத் தீமைகள் எல்லாம் அதனாலேயே வரும்.
- முகத்தின்கண் தோன்றும் மலர்ச்சியான நகைப்பினையும் மனத்தில் தோன்றும் மகிழ்ச்சியினையும் கொன்றுவிடுகின்ற கோபத்தினைவிட வேறு பகையும் உண்டோ?
- தனக்குத் துன்பம் வராமல் காத்துக்கொள்ள நினைப்பானானால், தன் மனத்தில் கோபம் வராமல் காத்தல் வேண்டும். அப்படிக் காப்பாற்றாவிடில் தன்னையே அக்கோபம் கெடுத்துவிடும்.
- சினம் என்னும் நெருப்பு தன்னை உண்டாக்கியவரையே அல்லாமல் அவருக்கு இனம் என்னும் பாதுகாப்பாகிய மரக்கலத்தினையும் சுடும்.

- நிலத்தினை அறைந்தவனுடைய கையானது அந்த நிலத்தினையடைதல் தப்பாதவாறு போல, சினத்தையே தனக்குக் குணமாகக் கொண்டிருப்பவன் கெடுவது உறுதி.
- பல சூடர்களையுடைய பெரிய எரி (நெருப்பு) எல்லாம் வந்து ஒன்றாகச் சேர்ந்தது போன்ற துன்பத்தினை ஒருவன் செய்தாலும், கூடுமானால் அவன்மீது கோபிக்காதிருத்தல் நல்லது.
- துறவியானவன் தன் மனத்தால் கோபத்தினை ஒருபோதும் நினைக்காமல் இருப்பானானால், அவன் கருதிய செல்வங்கள் எல்லாவற்றினையும் ஒருங்கே பெறுவான்.
- சினத்தில் மிகுந்து இருப்பவர்கள் உயிரோடிருப்பவர்களே ஆனாலும் செத்தவருக்கு ஒப்பாவார். அந்தச் சினத்தினை விட்டவர்கள், உடம்பால் காதல் தன்மையரேயானாலும் இல்லாதவர்களுக்குச் சமமாவார்கள்.

32. இன்னா செய்யாமை

(பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் தருவனவற்றைச் செய்யாமை)

- பிறர்க்குத் துன்பம் செய்து தவமாகிய சிறப்புத் தரும் செல்வங்களைப் பெறலாம் என்றாலும், அதனைச் செய்யாதிருப்பதே மனம் மாசற்றவரது துணிபாகும்.
- தம்மேல் கோபம் கொண்டு ஒருவன் துன்பம் தருபவற்றைச் செய்தான் என்றாலும் மீண்டும் தாம் அவனுக்குத் துன்பம் செய்யாமை மாசற்ற தவசிகளின் துணிபாகும்.
- தான் முன்பு ஒரு தீமையும் செய்யாதிருக்கத் தன்மேல் கோபம் கொண்டவர்க்குத் துன்பத்தினை முனிவன் செய்வானானால் அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்க முடியாதத் துன்பத்தினைத் தரும்.
- தமக்குத் துன்பம் செய்தவர்களைத் துறந்தவர்கள் தண்டித்தல் என்பதானது, அத்துன்பம் செய்தவர்கள் தாமே நாணம் அடையும்படி

அவர்கட்கு இனிமையானவற்றைச் செய்து அவ்விரண்டையும் மறந்துவிடுதலாகும்.

- மற்ற உயிர்க்கு வரும் துன்பத்தினைத் தனக்கு வந்ததுபோல நினைத்துக் காப்பாற்றாவிடில் உயிர்முதலானவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த துறவிகளுக்கு, அறிவினால் ஆவதொரு பயன் உண்டோ? இல்லை என்பதாம்.
- இவை மக்களுக்குத் துன்பம் தருபவை என அறிந்தவற்றைத் தறவியானவன் பிறரிடத்தில் செய்வதைக் கருத்தில் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.
- மனத்தோடு பொருந்திய துன்பம் தரும் செயல்களை எக்காலத்திலும், யார்க்கும் சிறிதேயாயினும் செய்யாதிருத்தல் தலையான அறமாகும்.
- பிறர் செய்யும் துன்பம் தன் உயிர்க்குத் துன்பம் துன்பம் தருவதை அனுபவித்து அறிந்தவன், நிலைபேறுடைய பிற உயிர்க்குத் துன்பம் செய்வது என்ன காரணத்தால்?
- பிறர்க்குத் துன்பத்தினை முற்பகல் செய்வானேயானால் தமக்குத் துன்பங்கள் பிற்பகலில் அவர் செய்யாமல் தா மே வரும்.
- துன்பமெல்லாம், பிறிதோர் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்தவர் மேலதேயாகும். ஆதலால், தம் உயிர்க்குத் துன்பம் வேண்டாதவர்கள் பிறிதோர் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யமாட்டார்கள்.

33. கொல்லாமை

(எவ்வுயிரினையும் கொல்லாதிருத்தலாகும்)

- அறம் ஆகிய செய்கை யாது என்று கேட்டால், அஃது ஓர் உயிரையும் கொல்லாமையே ஆகும். அவ்வாறு கொல்லுதல் தீமையான செயல்கள் பலவற்றையும் கொடுக்கும்.

- உண்பதனைப் பலருக்கும் பகுத்துக்கொடுத்து தானும் உண்டு எல்லா உயிர்களையும் காப்பாற்றுதல் அற நூலுடையோர்கள் துறந்தார்க்குத் தொகுத்துக் கூறிய எல்லா அறங்களிலும் முதன்மையான அறமென்று சொல்லப்படும்.
- தன்னோடு இணைப்பின்றித் தானேயாக ஒரே ஓர் அறமாக இருக்க நல்லது கொல்லாமையே ஆகும். அதன் பின்னே நிற்க, பொய்யாமை என்கிற அறம் நல்லதாகும்.
- நல்லநெறி என்று சொல்லப்படுவது யாது என்றால் அது யாதோர் உயிரையும் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கும் நெறியேயாகும்.
- பிறப்பு என்ற நிலையினை அஞ்சி ஆசையெல்லாம் விட்ட நீத்தார்களுள் எல்லாம் கொலைத் தீமையினை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தினை மறவாதவன் உயர்ந்தவனாவான்.
- கொல்லாமையினை நோன்பாகக்கொண்டு ஒழுகுவானது வாழ்நாள் மேல் உயிரினை உண்ணுகின்ற கூற்றுவன் சொல்லமாட்டான்.
- ஒருவன் தன்னுடைய உயிர் நீங்கிப் போகுமேயானாலும், தான் பிறிதோர் இன்னுயிரை அதன் உடம்பினின்றும் நீக்கும் தொழிலினைச் செய்யாதிருப்பானாக.
- கொலை செய்வதால் நன்மையாக ஆகின்ற செல்வம் பெரிதுதான் என்று கூறப்பட்டாலும், துறவால் அமைந்த சான்றோர்களுக்கு உயிரைக் கொல்லுவதனால் வரும் செல்வம் இழிவானதாகும்.
- கொலைத் தொழிலினையுடையவராகிய மக்கள் அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறிந்தவர் நெஞ்சத்தில் அவர் புலைத் தொழிலினராகக் கருதப்படுவர்.

- பார்க்கக்கூடாத நோயுடம்புடனே வறுமையுள்ள வாழ்க்கையினை உடையவர்களை, முற்பிறப்பில் உயிர்களின் உடம்பினின்றும் நீக்கியவர்கள் என்று அறிந்தோர் கூறுவார்கள்.

34. நிலையாமை

(தோற்றமுடையன யாவும் நிலை பெறாதவைகளாகும்)

- நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையானவை என்று கருதுகின்ற புன்மையான அறிவு துறந்தார்க்கு இழிவாகும்.
- ஒருவனுக்குப் பெரிய செல்வம் வருதல் கூத்தாட்டத்தினைப் பார்க்க வந்த கூட்டம் போன்றதாகும். அச்செல்வம் அவனைவிட்டுப் போவது, கூத்து முடிந்தவுடன் அக்கூட்டம் போவது போன்றதாகும்.
- நிலைத்து நில்லாத தன்மையினையுடையது செல்வமாகும். அதனைப் பெற்றால் செய்யப்படவேண்டிய அறங்களை அப்பொழுதே செய்தல் வேண்டும்.
- நாள், அறுக்கப்படுவதொரு காலத்தின் அளவுபோல் தன்னைக் காட்டிக்கொண்டு, அதனை உணர்வாரைப் பெற்றால் அறுத்துச் செல்லுகின்ற வாளினது வாய் இருக்கும் உயிர் ஆகும் என்பதாகும்.
- பேச முடியாதபடி நாவினை அடக்கி விக்குள் எழுவதற்கு முன்னமேயே அறச் செயலானது விரைவாகச் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
- ஒருவன் நேற்றைய தினம் இருந்தான். இன்றைய தினம் இல்லாமற் போனான் என்று கூறப்படும் நிலையாமை மிகுதியினை உடையதாகும் இவ்வுலகு.
- ஒரு பொழுதளவும் தமது உயிரும் உடம்பும் சேர்ந்து வாழ்வதனை அறிய மாட்டாதவர்கள் கோடியளவும் அல்லாமல் அதனினும் பலவாய் நினைவுகளை நினைக்கின்றனர்.மு'

- முட்டையானது தனித்துக் கிடப்ப, அதனுள்ளே இருந்த பறவை பருவம் வந்தவுடன் பறந்துபோன தன்மையதாகும். எதுவென்றால் உடம்புக்கும், உயிருக்கும் உள்ள நட்பு என்பதாகும்.
- ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருவது, உறக்கம் வருவதற்கு ஒப்பாகும். அதன்பின் பிறப்பு வருதல், உறங்கியபின் விழித்தல் வருதலோடு ஒப்பாகும்.
- உடம்பினுள் ஒதுக்கமாகவே இருந்து வந்த உயிர்க்கு, எப்போதும் நிலையாக இருப்பதோர் இல்லம் இதுவரை அமைந்ததில்லை போலும்.

35. துறவு

(செல்வத்தினிடத்தும் உடம்பினிடத்தும் பற்றினை விடுதலாகும்)

- ஒருவன் யாதொரு பொருளின் பற்றற்று நீங்கினானோ அவன் அந்தந்தப் பொருளால் வரும் துன்பத்தினையடைதல் இல்லையாவான்.
- எல்லாப் பொருள்களையும் துறந்துவிட்டால் ஒருவனுக்கு உண்டாகும் இன்பங்கள் பலவாகும். அவ்வின்பங்களை விரும்பினால் அவற்றைக் காலமறிந்து துறத்தல் வேண்டும்.
- மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்துபொறிகளுக்கு உரியனவாகிய ஐந்து புலன்களையும் அடக்கிக்கொடுத்தல் வேண்டும். அப்படிக்கொடுக்கும்போது தாம் நுகர்வதற்குப் படைத்த பொருள் முழுவதையும் ஒருங்கே விடுதல் வேண்டும்.
- தவத்தினை நோற்பவர்களுக்குப் பற்று வைத்திருப்பதற்கான பொருள் எதுவுமே இல்லாதிருத்தல் இயல்பாகும். அப்படிக்கின்றி ஒன்றின் மேலாவது பற்று இருந்துவிட்டால் அத்தவத்தினைப் போக்கி மீண்டும் மயங்குவதற்குக் காரணமாகிவிடும்.

- பிறப்பு அறுத்தலை மேற்கொண்டவர்களுக்கு உடம்பும் மிகையானதாகும். அப்படியிருக்க, அதற்கு மேலேயும் சில பொருள்களின் மீது தொடர்ப்பாடு உண்டாதல் என்னாகும்?
- யான் என்றும் எனது என்றும் பற்று செய்வதற்குக் காரணமான அஞ்ஞானத்தினைக் கெடுப்பவன், வானோர்க்கும் அடைய முடியாத அரிய பேரின்பம் என்னும் வீட்டுலகத்தினை அடைவான்.
- பற்றுகளை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு விடாதவர்களைப் பிறவித் துன்பங்கள் இறுகப் பற்றிக்கொண்டு விடாமல் இருக்கும்.
- முற்றத் துறந்தவர்கள் பேரின்பம் என்னும் வீட்டினை அடைந்தவராவர். அப்படித் துறவாதவர்கள் அஞ்ஞானத்தால் பிறப்பாகிய வலையிலே அகப்பட்டவராவர்.
- பற்றுகளையெல்லாம் விட்ட அப்பொழுதே அப்பற்றற்ற நிலை பிறப்பினை அறுக்கும். அவை அறாத போது (அறுக்கப்படாதபோது) அவற்றால் பிறந்து இறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்படும்.
- எல்லாப்பொருளையும் பற்றி நின்றே பற்றற்ற இறைவன் உணர்த்திய வீட்டு நெறியை மனத்துள் கொள்க. அதனை மனத்துட்கொண்டு ஞானமுறைகளைச் செய்க. விடாது வந்த பற்று விட்டுப் போவதற்காக என்பதாம்.

36. மெய்யுணர்தல்

(பிறப்பு வீடு என்பவைகளின் காரணங்களை ஐயமின்றி உண்மையாக உணர்தல்)

- மெய்ப்பொருள் அல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருள் என்று உணரும் விபரீத உணர்வினால் துன்பம் நிறைந்த பிறப்பு உண்டாவதாகும்.

- அஞ்ஞானமான மயக்கத்திலிருந்து நீங்கிய மெய்யுணர்வு உடையார்களுக்கு அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கிப் பேரின்ப வீட்டினைக் கொடுக்கும்.
- ஐயங்களினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தவர்களுக்கு அடைய வேண்டிய வீட்டுலகம் இவ்வுலகத்தினை விட அருகில் இருப்பதாகும்.
- மெய்யுணர்வினைப் பெறாதவர்களுக்கு ஐம்புலன்களின் உணர்வுகள் அடக்கப்பட்டுத் தம் வசம் ஆகிவிட்டாலும், அதனால் பயனில்லாததாகும்.
- யாதொரு பொருள் யாதொரு தன்மை உடையதாகத் தோன்றினாலும் அத்தோற்றத்தின்படியே கண்டறியாமல் அப்பொருளினுள் நின்று மெய்ம்மையாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாகும்.
- மக்கட்பிறவியில் குருமார்களாகிய ஞானிகளிடம் கேட்டறிந்து மெய்ப்பொருளினை உணர்ந்தவர் மீண்டும் இப்பிறப்பில் வாராத நெறியினை அடைவர்.
- கேட்டுணர்ந்த உபதேச மொழியால் ஒருவன் உள்ளம் நல்வழியில் தெளிய ஆராய்ந்து மெய்ப்பொருளினை உணர்ந்தால் அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புள்ளதாக நினைக்கவேண்டாம்.
- பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாக அஞ்ஞானம் நீங்க, பேரின்ப வீட்டுலகத்திற்குக் காரணமான பொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வு என்பதாகும்.
- ஒருவன் எல்லாப் பொருள்களுக்குள்ளும் சார்பான அச்செம்பொருளினை உணர்ந்து பற்று நீங்க ஒழுகினால் அவனை முன்பு சாரக் கடவனவாக இருந்த துன்பங்கள் அவ்வுணர்வினை அழித்துப் பின் சாரமாட்டாவாம்.

- ஞானவுணர்வில் முதிர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு, விருப்பு, வெறுப்பு, அஞ்ஞானம் ஆகிய குற்றங்கள் மூன்றனுடைய பெயர்களும் கூடக் கெடுதலால் அவற்றின் காரியமாகிய வினைப்பயன்களும் உளவாகாவாம்.

37. அவா அறுத்தல்

(மெய்ப்பொருள் உணர்வால் ஆசைகள் அனைத்தையும் அறுத்தல்)

- எல்லா உயிர்கட்கும் எக்காலத்தும் கெடாமல் வருகின்ற பிறப்பினை உண்டாக்கும் வித்து அவா (ஆசை) என்று நூலோர் சொல்லுவார்.
- பிறப்புத் துன்பத்தினை உணர்ந்தவன் ஒன்றினை விரும்பினால், அவன் பிறவாமை என்பதனையே விரும்புதல் வேண்டும். அவன் ஆசை இல்லாமையை விரும்ப அவனுக்கு அப்பிறவாமை உண்டாகும்.
- எப்பொருளையும் விரும்பாமை என்பதனை ஒக்கும் சிறந்த செல்வம் இவ்வுலகின்கண் இல்லை. அதுவேயன்றி எவ்வுலகிலும் அதனை ஒப்பது இல்லை.
- ஒருவருக்குப் பேரின்ப வீடு என்று சொல்லப்படுவது அவா இல்லாமையே ஆகும். அது மெய்ம்மையை விரும்பத் தானே உண்டாவதாகும்.
- பிறவியற்றவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் அதற்கு நேர்க் காரணமான அவா அற்றவர்களாவர். மற்ற எல்லாம் நீங்கி அது ஒன்று மட்டும் நீங்காதவர்கள் சில துன்பங்கள் அற்றவர்களேயல்லாமல் பிறவி அற்றவர்களாகார்.
- மெய்யுணர்தல் முதலியன எல்லாம் எய்தி அவற்றால் வீடு எய்தற்குரிய ஒருவனை வஞ்சனையால் புகுந்து வீழ்த்தவல்லது, ஆசையேயாகும். ஆதலால் அந்த அவாவினை அஞ்சிக் காப்பதே துறவறமாகும்.

- ஒருவன் அவாவுக்கு அஞ்சி அதனை முழுதும் கெடுக்க வல்லவனானால், அவனுக்குக் கெடாமைக்குக் காரணமான வினை, தான் விரும்பும் நெறியாலே உண்டாவதாகும்.
- அவா இல்லாதவர்களுக்கு வருவதொரு துன்பம் இல்லை. அந்த ஒன்றும் இருந்துவிட்டால் எல்லாத் துன்பங்களும் இடைவிடாமல் வரும்.
- அவா என்று கூறப்படுகின்ற மிகுதியான துன்பம் ஒருவனுக்குக் கெடுமானால், அவனுக்குப் பேரின்பம் வீடு பெற்ற வழியேயன்றி உடம்போடு நின்ற வழியும் இன்பம் இடையீடின்றி வந்துகொண்டே இருக்கும்.
- ஒருபோதும் நிறைவுபெறாத தன்மையுடைய ஆசையினை ஒருவன் நீக்கிவிட்டால் நீக்கிய அச்செயல் அவனுக்கு அப்போதே எக்காலத்திலும் ஒரு நிலையில் நிலைத்திருக்கும் தன்மையைத் தரும்.

38. ஊழ்

(ஊழின் தன்மை, வன்மை முதலியன கூறல்)

- ஒருவருக்குக் கைப்பொருள் ஆவதற்குக் காரணமான ஊழினால் முயற்சியானது தோன்றும். பொருள் அழிவதற்குக் காரணமான ஊழினால் சோம்பல் தோன்றும்.
- ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் இருந்தாலும் கைப்பொருள் போவதற்குக் காரணமான ஊழ்வந்தபோது அது அந்த அறிவினைப் பேதையாக்கும். இனி, அவன் அறிவு சுருங்கி இருந்தாலும் கைப்பொருள் ஆவதற்குக் காரணமான ஊழ் வந்தபோது அது அவ்வறிவினை விரிவாக்கும்.
- ஒருவன் நுண்ணிய பொருள்களை உணர்த்தும் நூல் பலவற்றைக் கற்றிருந்தாலும், அவனுக்குப் பின்னும் தன் ஊழாலாகிய பேதைமை (அறியாமை) அறிவே மேற்பட்டு நிற்கும்.

- உலகத்தில் ஊழினாலாகிய இயற்கை இரண்டு வகைப்படும். இரண்டு வேறுபட்ட தன்மையதாக இருக்கும். ஆதலால், செல்வம் உடையவராதலும் வேறு. அறிவுடையராதலும் (தெள்ளியராதலும்) வேறு.
- செல்வத்தை ஆக்குவதற்கு நல்லவையெல்லாம் தீயனவாய் அழிக்கும். அதுவேயன்றித் தீயவையெல்லாம் நல்லனவாய் ஆக்கும். இவை ஊழினால் நடப்பதாகும்.
- ஊழினால் தம்மிடம் இருக்கக் கூடாத பொருள்கள், வருந்திக் காப்பாற்றினாலும் தம்மிடத்து நில்லாமல் போகும். ஊழினால் தம்மிடம் இருக்கவேண்டிய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய்த் தள்ளினாலும் தம்மை விட்டுப் போகாவாம்.
- ஐம்பொறியினால் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடி அளவில் சேர்த்து வைத்திருந்தாலும் இயற்கையாகிய ஊழ் வகுத்த வகையால் அல்லது நுகர்தல் (அனுபவித்தல்) முடியாததாகும்.
- ஊழ்வினைகள் அடைவிக்கவேண்டிய துன்பங்களை அடையும்படிச் செய்யாமல் நீங்குமேயானால் வறுமையினால் நுகர்தல் இல்லாதவர்கள் துறக்கும் கருத்துடையராவார்கள்.
- நல்வினை விளையுங்கால் இன்பம் என்று அனுபவிப்பவர்கள், மற்ற தீவினை விளையும்போது துன்பங்களை அனுபவிக்காமல் வருந்துவது ஏனோ?
- தன்னை விலக்குதற்பொருட்டு வேறாகிய வழியினை முயன்றாலும், தான் பிறிதோர் வழியாகவாவது அந்த முயற்சிக்கு முந்தி நிற்கும். அதனால் ஊழினைப் போல மிக்க வலிமையுடையன யாவை உள?

அலகு - 2

1. நாலடியார்

பாடல் விளக்கம்

- ❖ பெரியோர்களுக்கும் நல்லவர்களுக்கும் உதவி செய்வதே சிறந்த அறமாகும். அவ்வுதவி சிறியதாயினும் பெரியதாக வளர்ந்து நிற்கும்.
- ❖ பிறருக்கு உதவி செய்யமுடியாவிட்டாலும் வறுமை காரணமாக மற்றவரிடம் பிச்சை கேட்காமல் இருத்தல் பெரும் பயனைத்தரும்.
- ❖ அறியாமை என்னும் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்து கல்வியைத் தவிர ஒன்றுமேயில்லை.
- ❖ நூல்களைக் கற்று உண்மைப்பொருளை அறிந்த அடக்கமான சொல்லை உடையவர்கள் தாம் சொல்வதில் குற்றம் உண்டாகிவிடுமோ என்று பயந்து கண்டபடி பேசமாட்டார்கள். கல்வி கற்காத மற்றவர்கள் வாயில் வந்தவைகளையெல்லாம் பேசிக்கொண்டே இருப்பார்கள். பனைமரத்தின் மேல் உள்ள காய்ந்துபோன ஓலை காற்றினால் கலகலவென்று ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும். எந்நாளிலும் பச்சை ஓலைக்கு ஓசையில்லை.

2. நான்மணிக்கடிகை

நூலை இயற்றியவர் விளம்பிநாகனார். சங்கநூல் கருத்துகளையும் திருக்குறள் கருத்துகளையும் இந்நூல் சிற்சில இடங்களில் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. பாடல்களில் கூறப்பெறும் நன்நான்கு கருத்துகளினால் நான்மணிக்கடிகை என்ற பெயர் வந்தது.

- ❖ இந்நில உலகத்தில் என்றும் நிலைத்திருக்கவேண்டுமானால் தன்னோடு புகழ் வர வேண்டுமென்று விரும்பின் அறத்தைச் செய்க. வெல்வதை விரும்பினால் சினத்தை விட்டுவிடுக.
- ❖ மாண்புடைய மகளிரால் இல்வாழ்க்கை உயரும். படைப்பயிற்சி உடையான் போர்வினையில் வெற்றியைத் தந்து உயர்வினை உண்டாக்குவான். செங்கோல் அரசனால் நாட்டிற்கு ஆக்கம் உண்டாகும். உறவினரை நீக்குதல் கேட்டினைப் பெருக்கும்.
- ❖ புகையைக் காணின் நெருப்பு இருப்பதை உணரலாம், சிறந்த முகமலர்ச்சியாகிய உணர்வு எழும்போது மனமகிழ்ச்சி உணரப்படும். குறிப்பு, சொல், செயல்களின் வாயிலாக உள்ளப்புகையை அறியமுடியும்.
- ❖ செல்வத்தைப்போல ஒருவனுக்கு வலிமையுடையது வேறில்லை. கல்வியைப்போல துணையாவது பிறிதில்லை. எவற்றுள்ளும் வறுமையைப்போல துன்பம் தரக்கூடியது வேறு எதுவும் இல்லை. இல்லை என்னாது கொடுப்பதைப்போல திட்பமானது வேறு இல்லை.

3.பழமொழி நானூறு

அரிய வரலாற்றுச் செய்திகளை இந்நூலில் அமைந்திருக்கின்றன. மூவேந்தர்களைப் பற்றியும் கடையெழு வள்ளல்கள் சிலரைப் பற்றியும் இதிகாசப் புராணக் கதைகளும் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன. இதன் ஆசிரியர் முன்றுறையரையனார். இவர் காலம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு என்பர்.

பாடல் விளக்கம்

- ❖ வீரர்கள் பிறர் பாராட்டும் பொருட்டு தம்மைத்தாம் புகழ்தல் தம்முடைய குற்றங்களைத் தானே கூறுதல் போன்றதாகும்.

- ❖ செய்த பழியை நீக்க அறியாது பின்னும் அதனைச் செய்தல் ஊர் வாரி நீரிலே படிந்ததை ஒக்கும்.
- ❖ நற்குடி பிறந்தார் செல்வம் சுருங்கிய காலத்தும் (பொருளின்றி எனினும்) ஒப்புரவு செய்யாமல் இருக்கமாட்டார்கள்.
- ❖ அரசனை சார்ந்து ஒழுகுவார் அரசன் விரும்புவனவற்றை விரும்பாதொழிதல் வேண்டும்.
- ❖ போரின்கண் புகுந்த பின்னர் சரணடைதல் இழிவைத் தருவதாகும்.

அலகு - 3

1. திரிகடுகம்

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய திரிகடுகம் என்னும் அரிய மருந்து ஒருவர் உடல்நோயைப் போக்கும். அதுபோல இந்நூலில் வரும் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் சொல்லப்படும் மூன்று அறநெறிகளும் மனிதர்களுடைய அறியாமையாகிய நோயைப் போக்கும். எனவே இந்நூலுக்குத் திரிகடுகம் என்னும் பெயர் வந்தது. இதன் ஆசிரியர் நல்லாதனார்.

- ❖ சுற்றத்தார்க்கு உதவாதவனுடைய செல்வமும் விளையுங்காலத்தில் பயிரைக் காப்பாற்றதான் உழவுத்தொழிலும் இளமை தொட்டே கள்ளுண்ணுகின்றவன் வாழ்க்கையும் ஆகிய இம்மூன்று நிலைநிற்பன போலத் தோன்றிப் பின் கெட்டழியும்.
- ❖ முறையறிந்து செய்யாதவனின் தலைமைத் தன்மையும் மனத்தில் உறுதிப்பாடு இல்லாதவன் மேற்கொண்ட தவமும் குறைவற்ற ஒழுக்கத்தைத் தெளிந்து நடவாதவன் பெற்ற அழகும் ஆகிய இம்மூன்றும் புதரினிடத்து விதைத்த விதையினைப்போல பயனற்று போகும்.

2. இன்னா நாற்பது

இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல் காலம் பற்றி வருவது கார் நாற்பது இடம் பற்றி வருவது களவழி நாற்பது பொருள் கருதி வருவது இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது என்பதன் மூலம் இதன் சிறப்பை உணரலாம். இது கபிலரால் இயற்றப்பட்டது.

- ❖ நண்பர்களுடைய துன்பங்களைப் பார்த்தல் பெரிதும் துன்பமாம். பகைவரது செருக்கைப் பார்த்தல் மிகப்பெரிய துன்பமாம். சுற்றமாகிய கட்டுப்பாடு இல்லாத பழைய ஊரில் வாழ்தல் பெரிதும் துன்பமாம். அவ்வாறே நட்பாகக் கொள்ளப்பட்ட கவற்றினால் ஆடுகின்ற சூதாட்டம் மிகுதியான துன்பத்தையே உண்டாக்கும்.
- ❖ அழகுடைய மலரானது மிகவும் மணம் வீசாதிருத்தல் துன்பமாம். நீர்த்துறையின் தன்மையினை அறியாதவன் நீரில் இறங்கி நீந்திச் செல்லுதல் பெருந்துன்பமாம். நூற்பொருளை நன்கு அறியாதவன் அறிவுடையோரால் வினாவப்படுதல் துன்பமாம். அவ்வாறே சிறியவர் மீது சினம் கொள்ளுதல் துன்பமாம்.

3. இனியவை நாற்பது

இதன் ஆசிரியர் பூதஞ்சேந்தனார்.

- ❖ பிச்சையெடுத்து உண்டாயினும் கற்க வேண்டியவற்றைக் கசடறக் கற்றல் மிக இனிதாகும். அங்ஙனம் கற்ற கல்வியானது சான்றோர் சபையின்கண் தமக்கு வந்து உதவுதல் மிகவும் இனிது. முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய மகளிரின் வாய்ச்சொல் இனிது. அவ்வாறே அறிவில் மேலாய சான்றோர்களைத் துணையாகக் கொள்ளுதல் தெளிவாக இனிதாகும்.

❖ யானைகளையுடைய படையை அரசன் அமைத்துக்கொள்ளுதல் முற்பட இனிது. பிறிதோர் உயிரின் ஊனைத்தின்று தன்னுடைய உடம்பை வளர்க்காமை முன் இனிது. ஆற்றுநீர் அடை கரைக்கண் உள்ள ஊரில் வாழ்தல் மிக இனிது. அவ்வாறே மானம் உடையாரது கொள்கை மிக இனிது.

4. சிறுபஞ்ச மூலம்

சிறுபஞ்சமூலம் என்பதற்கு ஐந்து சிறிய வேர்கள் என்று பொருள். சிறுவழுதுணை வேர், நெருஞ்சி வேர், சிறுமல்லி வேர், பெருமல்லி வேர், கண்டங்கத்திரி வேர்களால் தயாரிக்கப்படும் இச்சிறுபஞ்சமூலம் உடல்நலத்தைப் போற்றுவதுபோல இந்நூலில் வரும் ஒவ்வொரு பாடலிலும் சொல்லப்படும் ஐந்து ஐந்து கருத்துகளும் மனித வாழ்க்கைக்குப் பெரிதும் பயன்படுவன. இந்நூலை இயற்றியவர் காரியாசான்.

❖ தூக்கணாங்குருவியினால் கட்டப்பட்ட கூடும் பேரெறும்புகளால் செய்யப்படும் அரக்கும், தூய உலண்டு என்னும் புழுக்களால் நூற்கப்பட்ட நூலும் கோற் புழுவால் செய்யப்படுவதாகிய கோற் கூடும் ஆகிய இவ்வைந்தும் எவராலும் செய்யமுடியாதனவாம். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு செயலிலும் குறை ஏற்படும். ஆதலால் எல்லாம் கற்று வல்லவர் எல்லாவற்றையும் செய்யலாம் என மனத்தில் எண்ணமாட்டார்.

❖ குளம் வெட்டுதல், அதனைச் சுற்றி மரக்கிளைகளை வெட்டி நடுதல், மக்கள் நடக்கும் வழியைச் செதுக்கி சீர்திருத்தல், தரிசு நிலத்தின் உள்ளிடத்தை செப்பம் செய்து உழு வயல் ஆக்குதல் அவற்றுடன் வளமாக நீர் வரும்படி தோண்டி சுற்றிலும் சுவர் எழுப்பி கிணற்றை

உண்டாக்குதல் என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஐந்து பகுதிகளையும் உண்டாக்கியவன் சொர்க்கலோகத்திற்கு இனிதாகச் செல்வான்

அலகு - 4

1. ஏலாதி

ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவல்பூ, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி என்ற ஆறு பொருள்கள் உடலுக்கு வலிமையும் பொலிவையும் தரவல்லது. அதுபோல இந்நூலில் சொல்லப்பட்ட ஆறு கருத்துகளும் மாந்தருடைய அறியாமையைப் போக்கி நன்னெறிப்படுத்துவதாம். இதன் ஆசிரியர் கணிமேதாவியார்.

- ❖ ஒருவனுக்குத் தவம் செய்தல் எளிது. ஆனால் ஈகை உடையவனாக இருத்தல் அரிது. சான்றோர்கள் குற்றத்திற்கு உள்ளாதல் அரிது. ஆனால் நன்னெறியில் ஒழுகுதல் எளிது. வீடுபேறாகிய இன்பம் தவறுமாயின் பிறவி தொடர்தல் எளிது. ஆனால் பிறவித்தொடர்பின் துன்பத்தை நீக்குதல் மிக அரிது.
- ❖ சான்றோர் அறிவுரைகளைப் போற்றி அவற்றின்படி நடந்து அன்பு நிறைந்த அடியவரைவிட்டு நீங்காது வஞ்சகர் சொற்களை நம்பாமல் அவர்களோடு நட்பு கொள்ளாமல் வாழ்க்கையின் பயனை ஆராய்ந்துணர்ந்து விருந்தினர்க்கு உணவு முதலியன படைத்து தானும் உண்பான், தவறாமல் நாடாள்வான்.

2. ஆசாரக்கோவை

ஆசாரக்கோவை என்பதற்கு ஒழுக்கங்களின் தொகுதி என்று பெயர். இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள ஒழுக்க நெறிகள் அறிஞர் பலர் தம் அனுபவத்தால் ஆராய்ந்து சொன்னவை என்பது தெளிவாகிறது. இதனை இயற்றியவர் பெருவாயின் முள்ளியார்.

- ❖ விடியற்காலத்தில் உறக்கத்தினின்று விழித்து எழுந்து தான் அன்று செய்யவேண்டிய அறச்செயல்களையும் பொருள் திரட்டுவதற்குரிய நற்செயல்களையும் சிந்தித்துப் பார்த்து விடிந்தபின் தவறாமல் தந்தையையும் தாயையும் தொழுது எழுந்து அன்றைய செயலைச் செய்தல் வேண்டும் என்பதே நம்முடைய முன்னோர் கூறியுள்ள முறைமையாகும்.
- ❖ தன் உடலும், மனைவியும் தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்ட பொருளும் தன்னுயிர்க்கு உறுதியாகும் என்று எண்ணி சேர்த்து வைத்த பொருளும் ஆகிய இந்த நான்கினையும் பொன்னைக் காப்பது போல நன்கு பாதுகாக்க அவ்வாறு பாதுகாக்காவிட்டால் மிகுந்த துன்பம் உண்டாகும்.

3. மூதுரை

- ❖ நல்லவருக்குச் செய்யும் உதவி கல்லில் செதுக்கிய எழுத்துபோல் நிலைத்து நிற்கும். தீயவருக்குச் செய்யும் உதவியினால் ஒன்றும் பயனில்லை.
- ❖ அரிசி முளைப்பதற்கு நெல் பயிராவதற்கு உமி அவசியமாகிறது. உமி இன்றேல் பயிரில்லை. அதுபோல் உலகில் எந்தக் காரியம் செய்வதற்கும் எவ்வளவு திறமைசாலியாயினும் அவருக்கு இன்னொருவர் தயவு தேவை. சிலசமயங்களில் அவர் மிகவும் தாழ்ந்தவராகவும் இருப்பார். அவரால் ஒருகாரியம் சாதிக்க முடியும். எனவே எல்லோருடைய தயவும் தேவை.
- ❖ கடல் மிகப்பெரியதாக இருந்தாலும் அந்த நீர் அருந்துவதற்குப் பயன்படுவதில்லை. ஆனால் கடற்கரையில் உள்ள ஒரு சிறிய ஊற்று குடிப்பதற்கு ஏற்றதாய் இருக்கும். பெரியவர் என்றோ சிறியவர் என்றோ உருவத்தினால் மதிப்பிடக்கூடாது. பெரியவருள் பலர் சிறுமை

குணத்தினராய் இருப்பர். உருவத்தினால் சிறியவர் பலர் பெருங்குணமுடையவராய் இருப்பர்.

4. நன்னெறி

- ❖ கோபத்தை அடக்குதல் அரிது. அடைத்துக்கொள்கின்ற குணமே அரிய குணம். காரியத்தைச் செய்வது பெருமையைத்தரும்.
- ❖ இரப்பார்க்கு, யாசிப்பவர்க்குக் கொடுத்து வறியவர் ஆனார் என்று கூறி அவனது பிள்ளைகள் கொடுப்பதை நிறுத்தமாட்டார்கள். மரமாக நின்று இலையும் பழமும் தந்துதவி வாழைமரத்தின் கீழ் கன்றும் மரமாகி கனிகொடுத்து உதவுவதைப்போல கொடுப்பதைத் தடுக்கமாட்டார்கள்.

5. நீதிநெறி விளக்கம்

கருமமே கண்ணாயினார்

- ❖ தாம் மேற்கொண்ட ஒரு செயலை செய்து முடிப்பதிலே ஊக்கமுடையவர்கள் தாம் அடையும் உடல் துன்பத்தைக் கருதார். பசியை மதியார். அச்செயலையே இடைவிடாது நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் கண் உறக்கமும் கொள்ளார். பிறர் செய்யும் தீமையையும் பொருட்படுத்த மாட்டார். காலத்தின் அருமையையும் எண்ணமாட்டார். பிறர் தம்மை அவமதித்தலையும் சிறிதும் மனத்தில் கொள்ளார்.

புறங்கடையதாகும் பொருள்

- ❖ ஒவ்வொருவரும் தத்தமது நிலையிலிருந்தும் குடிபிறப்பின் ஒழுக்கத்திலிருந்தும் பிறழாமல் பொருந்திய கடமையில் விடாமுயற்சியோடு செயல்பட்டு மனம் சோர்வடைந்தபோதும் அறத்திற்கு மாறான வழியில் செல்லாமல் நின்று பிறருடைய

பொருளையும் விரும்பாதவராக இருந்தால் அவர்தம் புறங்கடை வாயிலிடத்தே பெரும்பொருள் தானாகவே வந்து சேரும்.

அலகு - 5

1. ஆத்திசூடி

❖ ஊக்கமது கைவிடேல்

- எப்போதும் முயற்சியைக் கைவிடாதே

❖ ஒன்னாரைத் தேறேல்

- பகைவர்களை நம்பாதே

❖ ஒதுவது ஒழியேல்

- நல்ல நூல்களை எப்போதும் படித்துக்கொண்டிரு.

❖ ஓரம் சொல்லேல்

- எந்த வழக்கிலும் ஒருபுடைச் சார்பாக இல்லாமல் நடுநிலையாக இருத்தல்

❖ ஊப்போல் வளை

- ஊ என்னும் எழுத்தானது எப்படி தான் பயனுள்ளதாக இருந்து தன் வருக்க எழுத்துகளைத் தழுவுகிறதோ அதுபோல நாமும் நம்மைச் சார்ந்தவர்களால் என்ன பயன் என்று பாராமல் அவர்களைக் காக்கவேண்டும்.

❖ தந்தை தாய் பேண்

- உன் தந்தையையும் தாயையும் அவர்களுடைய முதுமைக்காலம் வரை அன்புடன் காப்பாற்று.

❖ செய்வன திருந்தச் செய்

- செய்யும் செயல்களை தவறோ குறையோ ஏதும் இல்லாமல் செய்யவும்.

❖ சேரிடம் அறிந்து சேர்

– நீ பழகும் நபர்கள் நல்ல குணங்கள் உடையவர்களா என நன்கு ஆராய்ந்து பின்பு அவர்களுடன் பழகு.

❖ **பூமி திருத்தி உண்**

– விளைநிலத்தை உழுது அதில் பயிர்செய்து உண்.

❖ **வைகறை துயிலெழு**

– நாள்தோறும் சூரியன் உதிக்கும் முன்பே தூக்கத்தில் இருந்து எழுந்திரு.

2. கொன்றை வேந்தன்

❖ **அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்**

– தாய் தந்தையர் கண்கண்ட தெய்வம்.

❖ **ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து**

– செய் என்று சொல்லும்முன்பே குறிப்பறிந்து செயலாற்றும் பிள்ளைகள் அமிர்தம் போன்றவர்கள்.

❖ **குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை**

– பிறர் குற்றங்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தால் சுற்றத்தார் என்று எவருமே இருக்கமாட்டார்கள்.

❖ **கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி**

– கையிலிருக்கும் பொருளைவிட உண்மையான செல்வம் கல்வியே ஆகும்.

❖ **சீரைத் தேடின ஏரைத் தேடு**

– புகழோடு வாழ விரும்பினால் பயிர்த்தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும்.

❖ **தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல்**

– நெருங்கிய நண்பனிடத்தும் நம் வறுமை பற்றிப் பேசக்கூடாது.

❖ நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்திரு

– நீர்நிறைந்த ஊரில் வசிக்கவேண்டும்.

❖ உரவோர் என்கை இரவாது இருத்தல்

– யாசிக்காமல் இருப்பதே வல்லவர்க்கு இலக்கணம்.

❖ மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிழ்தம்

– முதியோர்கள் அறிவுரை அமிழ்தம் போன்றது.

❖ நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி

– சிறிய காரியமாக இருந்தாலும் யோசித்துச் செயல்படவேண்டும்.

3. வெற்றி வேற்கை

❖ எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்

– கல்வி கற்பித்த ஆசான் இறைவன் ஆவான்.

❖ கல்விக்கு அழகு கசடற மொழிதல்

– குற்றமின்றி பேசுதல் கல்விக்கு அழகு.

❖ மன்னர்க்கழகு செங்கோல் முறைமை

– நீதி தவறாது முறையோடு அரசு செய்வதே அரசர்க்கு அழகு.

❖ உண்டிக்கு அழகு விருந்தொடு உண்டல்

– விருந்தினரோடு உண்பதே உணவிற்கு அழகு.

❖ நூறாண்டு பழகினும் மூர்க்கர் கேண்மை

நீர்க்குள் பாசிபோல் வேர்க்கொள்ளாதே

– நூறாண்டுகள் பழகி இருந்தாலும் முரடர்களின் நட்பு நிலைக்காது. அது நீரில் இருக்கும் பாசிபோல் வேர் ஊன்றாது.

❖ ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை

இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே

– ஒருநாள் பழகி இருந்தாலும் பெரியோரின் நட்பு நிலத்தைப் பிளந்து செல்லும் வேர்போல ஊன்றிவிடும்.

❖ **பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன்மையினால்**

மெய்போலும்மே மெய்போலும்மே

– சொல்வன்மையுடைய ஒருவன் சொல்லும் பொய்யும் மெய்போலவே தோன்றும்.

❖ **மெய்யுடை ஒருவன் சொலமாட் டாமையால்**

பொய்போலும்மே பொய்போலும்மே

– பேச்சுத்திறமை இல்லாத ஒருவன் சொல்லும் மெய்யும் பொய்போலவே தோன்றும்.

❖ **அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் விரும்பும்**

- அறிவில் சிறந்தவர்களை அரசனும் விரும்புவான்.

❖ **பெருமையும் சிறுமையும் தான்தர வருமே**

– நல்ல பெயரும் கெட்ட பெயரும் தம்மால் மட்டுமே வரும்.

4. உலகநீதி

❖ **ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்**

ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்

மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

வஞ்சனைகள் செய்வாரோடு இணங்க வேண்டாம்

போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டாம்

போகவிட்டுப் புறம் சொல்லித் திரிய வேண்டாம்

வாகாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்

மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே!

படிக்காமல் எந்நாளிலும் இருக்கக்கூடாது. யாரையும்

குற்றங்குறை சொல்லக்கூடாது. பெற்ற தாயை எந்த நாளிலும்

மறக்கக்கூடாது. வஞ்சனைகளை செய்வாருடன் சேரக்கூடாது. தகாத இடங்களுக்குச் செல்லக்கூடாது. ஒருவர் இல்லாதபோது அவரைப்பற்றி குறைகூறக்கூடாது. நெஞ்சே! வள்ளிக்கு பங்களித்துக் கொண்டிருக்கும் மயிலேறும் பெருமான் முருகனை வாழ்த்திக் கொண்டிரு.

❖ *நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்.*

நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்

நஞ்சுடனே ஒருநாளும் பழக வேண்டாம்

நல் இணக்கம் இல்லரோடு இணங்க வேண்டாம்

அஞ்சாமல் தனிவழியே போகவேண்டாம்

அடுத்தவரை ஒருநாளும் கெடுக்கவேண்டாம்

மஞ்சாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்

மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே!

நெஞ்சு நிறைய பொய்சொல்லக்கூடாது. நிலைபேறில்லாத செயலை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நச்சுப் பொருள் களோடு பழகக்கூடாது. நன்கு ஒத்து வராதவர்களுடன் சேரக்கூடாது. தனி வழி ஒன்றை வகுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது. அடுத்தவரை கெடுக்கக்கூடாது. நெஞ்சே! வள்ளிக்கு பங்களித்துக் கொண்டிருக்கும் மயிலேறும் பெருமான் முருகனை வாழ்த்திக் கொண்டிரு.